

Debatten van de provincieraadszitting

17 juni 2009

OPENBARE ZITTING**ORDEMOTIE****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter,

Ik wens bij ordemotie het woord te vragen. Dat kan zeer kort zijn.

Op 14 augustus 2008 heeft de deputatie beslist om te onderzoeken in welke mate de provinciale diensten zouden verhuizen, mogelijks naar de site aan het Sint-Pietersstation. Er werd toen beslist dat de eerstvolgende provincieraad na 14 augustus in kennis zou worden gesteld van deze beslissing. Een beslissing waarbij de verkoop van een aantal provinciegebouwen voor een totaal van 70 000 000 EUR en de realisatie van een nieuwbouwproject van 105 000 000 EUR zou gerealiseerd worden.

Ik heb toen diverse malen aan de deputatie gevraagd waarom wij niet in kennis werden gesteld van deze beslissing ondanks het principiële akkoord.

Tot op heden is de communicatie met de provincieraad 0,0 geweest.

Ik stel vast dat op de deputatie van 14 mei 2009 er een nieuwe beslissing is geweest waarbij ze beslist heeft over te gaan tot centralisatie van de provinciale diensten op de site aan de Henleykaai.

Blijkbaar is er een principiële akkoord geweest met het voorstel van inplanting, de procedure van ontwerp voor een totaal bedrag van 125 000 EUR. Bijkomend is er een beslissing van de deputatie geweest om de bijgevoegde presentatie, inclusief motivering voor inplanting op de Henleykaai, een financiële investeringsanalyse, de summier projectdefinitie met missie en het principe om te werken met de procedure open oproep voor te leggen aan de provincieraad van 17 juni 2009.

Ik stel vast dat eens te meer de deputatie haar eigen afspraken en regels met de voeten treedt.

Blijkbaar wordt er hier beslist dat de provincie verhuist naar de site Henleykaai en is de communicatie tot op heden 0,0 geweest.

Ik betreur dit ten zeerste. Ik hoop dat men met de erfpachtovereenkomst die men zal opmaken met de stad Gent voor de Bank van de Arbeid wel tijdig naar de provincieraad zal komen.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Ik moet er u wel op wijzen dat u bij ordemotie punten kunt aankaarten, maar u kunt daar ook een punt van maken. U kon ook een punt ingediend hebben. U leest zelf voor: 14 mei. Dan heb ik persoonlijk veel liever dat u een punt indient omdat we dan allemaal voorbereid zijn op dat punt. Vandaag is het een verrassing.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijnheer Veys heeft dat goed gelezen.

Het was inderdaad de bedoeling om die principiële keuze voor te leggen aan deze provincieraad, alsook de keuze om eventueel met de Vlaamse Bouwmeester te werken. Maar wij willen natuurlijk de agenda niet overbelasten en wij hebben, alvorens naar de raad te komen, aan de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar een principiële vraag gesteld of het op die site volgens hun bevindingen wel kan.

Die heeft daarop geantwoord dat hij niet zomaar een principiële antwoord kan geven, maar dat hij aan alle betrokken diensten, waaronder de stad Gent, ook die vraag ging stellen.

Vandaar dat wij de datum van 17 juni niet meer gehaald hebben.

DEBATTEN

Het lijkt mij nogal raar om met de vraag naar de raad te komen als we van het Vlaamse gewest nog niet weten of we op die locatie effectief ook een gebouw van die omvang mogen oprichten.

Dus van zodra we de bevestiging hebben van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar komen we met dat dossier naar de raad.

Dank u.

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE AFSCHAFFING VAN DE PROVINCIES

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vraag omtrent de mogelijke afschaffing van de provincies is als het ware een beetje een monster van Loch Ness dat af en toe opduikt en dat bij sommigen voor wat rillingen zorgt. Voor anderen is dit, denk ik, een terechte vraag.

Af en toe bewijst deze provincieraad trouwens dat deze afschaffing op zijn plaats is.

In het kader van de komende regeringsvorming op Vlaams niveau is ook daar de discussie aan bod gekomen. Ik verwijs onder meer naar het gesprek dat Vlaams formateur Kris Peeters had met onder meer de Vereniging van Vlaamse Provincies en de vijf Vlaamse gouverneurs.

In het overleg tussen minister Peeters en de Vereniging van Vlaamse Provincies was één van de standpunten, die er namens de VVP werd ingenomen, dat er een einde moest komen aan de bestuurlijke verrommeling.

Blijkbaar wordt dat standpunt gedragen door de Vereniging van Vlaamse Provincies en verwijzen zij onder meer naar allerlei bestuurlijke tussenniveaus en samenwerkingsverbanden. Ik verwijs naar streek- of gezondheidsoverleg, toeristische samenwerkingsverbanden, enz., die de stelling van bestuurlijke verrommeling moeten ondersteunen.

Wat het overleg van de gouverneurs betreft is na afloop gebleken dat het helemaal niet de bedoeling is van formateur Kris Peeters om de provincies af te schaffen. Wel is er een pleidooi gehouden voor een efficiëntere werking van de provincies en een betere samenwerking tussen het gewest enerzijds en de gemeenten anderzijds.

Dus blijkbaar schort er daar toch nog één en ander, ondanks sommige stellingen die wij hier horen.

Het zijn niet alleen deze actoren die een rol spelen bij de mogelijke invraagstelling van de provincies. Blijkbaar is ook in Wallonië het debat hevig en misschien zelfs nog heviger aanwezig dan hier in Vlaanderen omdat één van de partijen, die wellicht toch een belangrijke rol zal spelen, met name Ecolo, pleit voor de afschaffing.

In de aanloop van de verkiezing mocht ik ook lezen dat Open VLD – geen kleine partij toch in deze raad – een zeer belangrijk standpunt heeft ingenomen. En ik citeer. Het is een kort citaat, maar weliswaar voldoende: "De provincies zijn het bestuursniveau waar op dit moment de grootste stijging aan nieuwe belastingen en aantal ambtenaren is vast te stellen. De provincies geven samen ongeveer 900 000 000 EUR uit, waarvan 60% naar werkings- en personeelskosten gaan. Open VLD wil de provincies afschaffen. De provincies hebben geen bevoegdheden meer die niet overgenomen kunnen worden door de andere niveaus. Door het verspreiden van de huidige bevoegdheden over de Vlaamse overheid enerzijds en de gemeenten anderzijds kan de efficiëntie verhogen en de kostprijs dalen."

Tot daar mijn uiteenzetting.

Concreet had ik een aantal vragen aan de deputatie, in het bijzonder ook aan de gouverneur:

- wat betreft het standpunt van de Vereniging van Vlaamse Provincies: werd de deputatie betrokken bij dit standpunt? Zo neen, waarom niet? Zo ja, welk standpunt werd daar namens de deputatie verdedigd?
- Welk standpunt werd door gouverneur Denys ingenomen bij minister Peeters? Zo ja, namens wie sprak hij daar?

- Werd dit standpunt eventueel overlegd met de deputatie? Zo nee, waarom niet en wat was in feite het betrokken standpunt?
- Wat betreft een toch wel belangrijk standpunt van een meerderheidspartij Open VLD: in welke mate is het standpunt van Open VLD een bedreiging voor het algemene beleidsprogramma dat hier toch door een meerderheid werd goedgekeurd alsook voor de uitgangs- en aandachtspunten van het bestuursakkoord dat kort na de verkiezingen van 2006 aan bod is gekomen?

Ik denk dat het heel belangrijk is dat er hier in de raad duidelijkheid wordt geschapen op een moment waarop er miljoenen worden uitgegeven aan een imagocampagne over het nut van de provincie. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Voorzitter,

Ik ga niet te lang antwoorden. Er is natuurlijk veel te vertellen over die zaak. Maar de bedoeling van mijnheer Veys is natuurlijk niet dat er een goede en grondige discussie zou gevoerd worden over de provincies en over wat de provincies voor de burgers kunnen doen. Zijn enige bedoeling is te kietelen en een poging te doen om zelf een statement te maken. Dat is zijn klassieke techniek.

Maar volgens de 'vertrouwelijke' informatie, die verspreid werd naar de pers en ook opgenomen werd in de pers, ging het gesprek zaterdag jongstleden niet over de afschaffing van de provincies, maar over een goede samenwerking tussen het Vlaamse en het provinciale bestuursniveau. En wat hij vertelt over de situatie in Wallonië is ook een veel genuanceerder verhaal dan sommige krantenkoppen laten uitschijnen.

Het is een goed uitgangspunt om tot een betere dienstverlening te komen voor de Vlamingen in het algemeen en de Oost-Vlamingen in het bijzonder.

Wat zijn drie vragen nu betreft.

Ten eerste: het standpunt van de VVP.

De VVP heeft vandaag – zoals in 1999 en in 2004 – een memorandum opgesteld.

Dat memorandum is goedgekeurd door de raad van bestuur van de VVP op 11 mei 2009; Het is een lijvig document - ik heb het hier bij mij – van 207 bladzijden. Daar wordt een positieve boodschap in gebracht, gesteund op de missie van het provinciale bestuursniveau, zoals decretaal verankerd werd in artikel 2 van het provinciedecreet van 9 december 2005.

Het is vooral een sectoraal document. 19 sectoren. Het is sterk uitgewerkt als u het mij vraagt. En ik ben ervan overtuigd dat de collega dat document ook uitvoerig zal gelezen hebben en het hem mogelijks ervan zal overtuigd hebben dat hij zijn mening over de provincies moet herzien. Het is een sterk document en uiteraard wordt het bestaansrecht van de provincies in dat document niet in vraag gesteld, maar wordt integendeel de stuwende rol van de provincie in die 19 sectoren benadrukt.

De vraag vanuit de provincies is dat er administratieve duidelijkheid zou komen op het terrein, dat er minder overlapping zou zijn. Ik verwijs daarvoor naar de notie 'verrommeling', waarbij ik tot mijn aangename verrassing vaststel dat ook de minister-president en de huidige formateur die term tegenwoordig gebruikt in zijn communicatie naar buiten. Ik denk dat wij het er allemaal over eens zijn dat men over die verrommeling op dat middenveld, op dat mesoniveau, met 592 instituties die daar op een of andere manier actief in zijn, eens goed moet nadenken en dat men daar iets moet aan doen. En vijf provincies afschaffen, zou ons leiden van 592 naar 587. Als dat de oplossing is, dan droomt men.

Het voornoemde memorandum is via de geëigende kanalen van de VVP – de A-commissie, de B-commissie, het bureau, de raad van bestuur – tot stand gekomen. Het is niet aan de individuele deputaties ter goedkeuring voorgelegd. Dat hoeft ook niet. Het is zelfs niet nodig. Het zou ook tijdrovend zijn wanneer elke provincie nog eens afzonderlijk zijn standpunten zou moeten kenbaar maken. De minister-president heeft ons die ook niet allemaal individueel gevraagd.

Die consensus, in de schoot van de VVP, is gegroeid in een organisatie waar alle provincies samen zitten zonder dat men daar de klassieke spelletjes meerderheid/oppositie speelt.

DEBATTEN

Ook bij de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten komt de besluitvorming op dezelfde manier tot stand. En de 308 schepencolleges in Vlaanderen en de gemeenteraden worden niet individueel geconsulteerd.

Ten tweede: de gouverneur – geen overleg, geen standpunt?

Ik moei mij daar niet mee.

Maar ik wil toch zeggen dat de gouverneurs in deze, bij ons weten, geconsulteerd zijn als commissaris van de Vlaamse regering. Dat is niet abnormaal. Integendeel, ze zijn uitermate goed vertrouwd met het reilen en zeilen in de vijf provincies. De vraag zou men dan wel kunnen stellen in het Vlaamse parlement of in een commissie, maar de manier waarop de vraag gesteld wordt, hoort hier eigenlijk niet thuis.

Het is ook helemaal niet abnormaal dat een formateur van een Vlaamse regering zich informeert bij de gouverneurs. Ze zijn juist ook commissarissen van de Vlaamse overheid in de vijf Vlaamse provincies. Maar het weze nogmaals herhaald: het gaat over informele en vertrouwelijke gesprekken waar men geen verantwoording moet over afleggen.

Ten derde: de afschaffing van de provincies is niet aan de orde.

Inderdaad, de discussies over partijprogramma's met betrekking tot het Vlaamse regeerakkoord horen niet thuis in de provincieraad, maar in het Vlaamse parlement. En ik weet dat u ambities had om daar te zetelen, maar vandaag zit u in de provincieraad en het komt hier niet ter sprake.

Het gezamenlijke standpunt van de provincies via de VVP gaat uit van een versterkt democratisch gelegitimeerd provinciaal bestuursniveau. En we werken graag mee aan meer efficiëntie en meer effectiviteit in de beleidsvoering.

En wat uw laatste opmerking betreft: de Open VLD blijft – en dat blijkt ook duidelijk uit de feiten – nog altijd een loyale coalitiepartner die even actief als CD&V en sp.a in deze meerderheid, zoals voorheen, zal meewerken aan de realisatie van ons beleidsprogramma 2007-2012.

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Provincieraadsleden,

Laat mij eerst en vooral zeggen dat ik de manier van vraagstellen zeer betreur. Maar ik vind toch – en dat is een beetje uit respect voor de provincieraad – dat ik iets moet zeggen over het bezoek dat ik vorige week bracht aan informateur Peeters.

Ik wil daarover iets zeggen omdat ik vind dat het uiteindelijk toch ook over de provincieraad gaat. En ik vind dat ik dat kan doen op een manier in evenwicht tussen het niet schenden van de geheimhouding en toch een aantal informatie geven die belangrijk zijn. Ik was zaterdag aanwezig, samen met gedeputeerde Bruggeman, die de Oost-Vlaamse vertegenwoordiger is in de VVP.

Ik wil eerst en vooral het onderscheid maken, Mijnheer Veys, tussen informatiegesprekken en formatiegesprekken.

Ik heb ervaring met formatiegesprekken. Bij formatiegesprekken nemen de partijen standpunten in. Bij informatiegesprekken is het iets anders. Informatiegesprekken tijdens de informatieronde van de informateur is geen inname van strakke standpunten.

Ik herhaal het nog eens: dat is iets voor later, als de politieke partijen samen aan tafel zitten bij de formatieronde en ik heb begrepen dat het vrijdag zou starten.

Het is niet meer en niet minder dan het verwerven van kennis door de informateur met het oog op zijn toekomstige formatieopdracht.

In die context hebben de gouverneurs gemeend dat zij informateur Kris Peeters het best konden informeren door zich niet op te stellen als lobbyisten van zichzelf, door zich niet op te stellen als lobbyisten van het provinciale niveau, maar gewoon vanuit het standpunt: wat is nu het beste bestuur in Vlaanderen? Waar kunnen de bestuursniveaus bijdragen tot een beter bestuur?

Dat was de invalshoek. En we hadden geen groot memorandum mee. We hadden slechts een A4 mee, gewoon vanuit de invalshoek: hoe kunnen we beter besturen? Hoe kunnen de bestuursniveau beter met elkaar samenwerken?

Het moet trouwens een goede keuze geweest zijn, want met die invalshoek – en mevrouw Bruggeman kan dat getuigen – zaten we direct op dezelfde golflengte van informateur minister Peeters en ook van alle aanwezige gedeputeerden.

Het is gekomen tot een vrij open gedachtewisseling. En ik denk dat dit de basis is van een goede informatieronde.

De informateur - en dat heeft hij openlijk gezegd - vertrok vanuit de stelling dat een status-quo ondenkbaar is omdat wij vandaag geconfronteerd worden met de 'verrommeling' van bestuur. En hij heeft gelijk. De commissie Efficiëntie heeft aangetoond dat er meer dan 500 intermediaire, geen politieke besturen uiteraard, maar administratieve organen zijn die mee helpen dat bestuur 'verrommelen'.

De stelling die ik daar naar voor bracht, is niet nieuw. Dat wil ik zeer duidelijk zeggen. Vandaar dat ik het vrijuit kan zeggen. Dat is de conclusie die ik samengevat heb in mijn boek over 'De Ronde van Oost-Vlaanderen'. Lees vanaf bladzijde 572 tot 582 onder het hoofdstuk 'Wat heb ik geleerd van de ronde van Oost-Vlaanderen?'

Ik vat het kort samen.

Tussen dorp en Wetstraat is een bestuursniveau noodzakelijk om ervoor te zorgen dat er een goede wisselwerking is tussen lokaal en centraal bestuur, in de beide richtingen.

Er bestaat vandaag een tussenniveau. Het provinciale niveau. Er moet dus geen nieuw niveau uitgevonden worden.

Vele gemeenten – en dat is ook een ervaring uit onze bezoeken – beschouwen de Vlaamse overheid, over ruimtelijke ordening bijvoorbeeld, Mijnheer de Gedeputeerde, als te betuttelend. Er is teveel planlast. Ten derde - en dat is mijn ervaring en mijn stelling, die ik heb verwoord naar aanleiding van de ronde van Oost-Vlaanderen - zijn vele gemeenten te klein om alle taken aan te kunnen. Er zijn daar maar twee oplossingen voor: ofwel werken ze meer vrijwillig samen binnen een bepaalde subregio, ofwel zou men moeten komen tot een gedwongen fusie. Dat zijn twee opties.

Ten vierde, en dat staat ook in mijn boek, is de provincie nodig, maar moet ze ook durven haar taken in vraag stellen.

Ik moet u zeggen, en u kunt dat getuigen, Mevrouw de Gedeputeerde, dat er mijns inziens een vrij grote eensgezindheid was rond de tafel om bijvoorbeeld wat de provincie betreft ieder bevoegdheidspakket te onderwerpen aan wat men noemt een tweetrapsbehandeling.

Twee voorbeelden – ik ga er niet veel noemen, want anders ga ik het geheim schenden – zijn vandaag bekend:

1. op het vlak van de bouwvergunning. De gemeenten die in de nieuwe procedure zitten, worden geconfronteerd met twee trappen: in eerste aanleg de gemeenten en het uiteindelijke bouwberoep bij de provincie. Dat is een voorbeeld van twee trappen. In de oude procedure zijn het nog drie trappen;
2. het beheer van de wegen. Vroeger hadden we drie niveaus. Doordat de provinciale wegen werden overgeheveld, zijn er nog twee niveaus.

We hebben een aantal voorbeelden aangehaald, maar daar ga ik het niet over hebben, want dan ga ik het geheim schenden. Dat is te delicaat. Dat doe ik dus ook niet.

Er is ook gesproken over onszelf, over de rol van de gouverneurs.

Iedereen was het er over eens dat die rol vandaag niet goed is gedefinieerd, dat die rol beter moet gedefinieerd worden, met als uitgangspunt – dat was ook juist – dat de samenwerking tussen de gouverneurs en de deputatie en de provincieraad moet versterkt worden.

Er is ook gesproken, Geachte Dames en Heren, over uzelf, over de provincieraad, over het democratische toezicht op dat niveau.

Ik heb dat gesprek zelf aangetrokken met de vraag: is de provincieraad in haar huidige werking krachtig genoeg om de verbindingsrol te spelen tussen de lokale besturen en de Vlaamse overheid?

Dat zal in essentie naar de toekomst toe de rol zijn, mijns inziens, van het provinciale niveau. Is de provincieraad in haar huidige samenstelling krachtig genoeg om die verbindingsrol te spelen?

Er is daar geen pasklaar antwoord op gekomen, maar ik heb die vraag ook mede gelanceerd in dat gesprek.

DEBATTEN

We hebben ten slotte ook gesproken over de werkwijze.

Ik heb daar voorgesteld om de gesprekken niet te voeren onder de vorm van een nieuw kerntakendebat. Ik heb dat meegemaakt. Gedeputeerde Vercamer heeft dat ook meegemaakt. Dat kerntakendebat was eigenlijk een beetje de optelsom van de eisende memoranda van de syndicaten van de gemeenten, de VVSG, en van het syndicaat van de provincies, de VVP.

Ik heb aangespoord en aan de minister-president gezegd dat het mijns inziens beter is dat een werkgroep - werk van wijzen of de commissie van Efficiëntie - een globale visie uitwerkt in plaats van een optelsom te maken en die voorlegt aan alle instanties die er uiteindelijk mee te maken hebben. Dat is een manier van werken, Mijnheer de Voorzitter. Ik geef dat mee. Dat is geen geheim. Dat is iets waarvan iedereen weet dat het op die wijze zou kunnen gebeuren.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb nog iets dat ik tot u allen wil zeggen.

Samengevat wil ik zeggen dat de informateur en alle gesprekspartners tegen de afschaffing van de provincies zijn. Dat is zeer duidelijk. Maar ze zijn wel voorstander van een interne staatshervorming. Dat is de samenvatting van het gesprek dat we hebben gevoerd. Het is trouwens ook op die wijze verwoord door de minister-president.

Ik zou ook van de gelegenheid gebruik willen maken om aan u, Provincieraad, een raad mee te geven. Dat is, Geachte Leden van de Provincieraad, om niet lijdzaam toe te zien. In uw plaats, maar het is aan u, zou ik het debat niet afwachten. Ik weet dat er voldoende wijsheid is in deze raad om in dat debat een belangrijke inbreng te doen.

Maar laat mij ook toe te zeggen – en ik ben vrij open, Mijnheer de Voorzitter – dat ik vind dat het debat tot dusver in deze raad té vrijblijvend is gevoerd, te beperkt is geweest, omdat men niet verder ging dan het voeren van het debat waar het vooral om te doen was – en dat is bijvoorbeeld zo met deze vraag – om partijpolitieke tegenstellingen op te zweepen.

Zo een debat kan men nooit voeren als men dat doet vanuit de invalshoek 'we gaan nu een keer die partij en die partij pesten'. Dit is een slechte basis. Als dat de basis zou zijn, moet men niets doen bij wijze van spreken.

Wij hebben - en ik heb daaraan meegewerkt ook met Luc Van den Brande, destijds minister-president - in het Vlaams parlement gedurende een jaar gewerkt rond de staatshervorming. U weet dat de staatshervorming ook een zaak is van het federale parlement. We hebben op een bepaald ogenblik – en ik was toen fractieleider in de oppositie – de koppen bij elkaar gestoken en een werkgroep Staatshervorming gemaakt op basis van de invalshoek 'wat zijn nu homogene bevoegdheidspakketten?' Dat was de basis. Op basis daarvan zijn uiteindelijk de vijf resoluties van het Vlaams parlement naar voor gekomen, die vandaag nog steeds een referentiekader vormen. Iedereen weet dat ze niet alle vijf lukken, maar dat was een basis, dat was een insteek.

Ik denk persoonlijk – ik herhaal het nog eens – dat er in deze raad voldoende wijsheid, voldoende ervaring en voldoende nuchterheid aanwezig is om boven de partijpolitieke grenzen, anders gaat het niet, Geachte Leden van deze Raad, een werkgroep samen te stellen die een ernstige, serieuze insteek kan geven in het debat.

Ik raad het u aan.

Ik stel mezelf daarvoor ook ter beschikking, maar ik dring mij zeker en vast niet op. Dat beslist u allemaal zelf. Maar dit is een boeiend debat en ik nodig u uit om daarin zelf ook voor een stuk mee bepalend te zijn.

Dank u.

Applaus

ORDEMOTIE

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,

De gedeputeerde heeft daarstraks het woord gekregen en ik wil nu ook graag het woord van u krijgen. Niet om het debat te voeren, want dit kan nu niet aangezien dit een vraagstelling is.

Ik wens namens mijn fractie formeel te protesteren tegen het misbruik dat collega Veys heeft gemaakt van deze vraagstelling om eigenlijk een verkapte interpellatie te houden zonder dat wij in de mogelijkheid zijn om deel te nemen aan het debat, om een repliek te geven, wat toch een democratisch recht is van elke partij hier.

Dit werd onmogelijk gemaakt door de vorm waarin hij de vraagstelling heeft gedaan, die in feite geen vraagstelling is.

Ik betreur dat ten zeerste.

Dank u.

Applaus

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter,

Ik word hier van een aantal zaken onterecht beschuldigd ...

De heer voorzitter

Het is een persoonlijk feit. Ik weet dat. Ik ken dat.

Ik had ook liever gehad, Mijnheer Beke, dat u dat na de vraagstelling had gedaan, dan was het meer op zijn plaats.

We zijn in volle vraagstelling. Normaal kunt u daar niet mee wachten, natuurlijk.

Mijnheer Veys, ik ga u het woord geven na de vraagstelling, heel kort.

De heer Veys

Zeer kort, Mijnheer de Voorzitter.

Ten eerste heb ik geen enkele collega tegengehouden om zelf tot vrijdag een interpellatie in te dienen. Niemand heeft dat gedaan. Dus men moet achteraf niet klagen dat ik een mondelinge vraag indien.

Ik kon ook niet anders, want het overleg met de gouverneurs heeft op zaterdag plaatsgevonden. En op zaterdag kon ik geen interpellatie meer indienen.

Dank u.

De heer Beke

Wij hebben gewacht. Zo fair zijn wij.

VRAAG VAN HENK HEYERICK OVER DE WERKING VAN BUURTINFORMATIENETWERKEN

De heer Heyerick

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga mijn vraag heel kort maken. Toch even situeren.

Als burgemeester zetel ik in het politiecollege van de zone Deinze-Zulte en stel ik vast dat wij een stijgend aantal buurtinformatienetwerken hebben op ons grondgebied. We kunnen dat alleen maar toejuichen, want dat betekent dat mensen toch wel alerter worden voor alles wat veiligheid betreft.

Wij stellen vast bij die buurtinformatienetwerken dat bij het oproepsysteem dat momenteel bij ons gebruikt wordt - en dat betekent een soort telefoonketting waarbij de vaststeller van het feit de rest van de buurt moet gaan verwittigen en er zo eigenlijk een hele cascade wordt opgezet -, er soms wel wat problemen zijn.

DEBATTEN

Wij zien dat er in heel wat zones gezocht wordt naar eigen oplossingen en dat men bepaalde firma's onder de arm gaat nemen, een eigen systeem gaat uitdenken.

Mijn vraag is heel concreet: zou het niet veel efficiënter zijn wanneer de provincie, in hoofde van de gouverneur of in hoofde van de deputatie, daar een coördinerende rol zou kunnen gaan in spelen om naar één systeem te gaan waarbij, heel eenvoudig, de vaststeller naar een algemeen nummer belt en de buurt automatisch verwittigd wordt?

Er zijn zones die dat momenteel al doen, maar het vraagt jaarlijks toch redelijk wat kosten. Er komen steeds nieuwe systemen en als kleine zone is het wat moeilijker om dat te gaan dragen.

De aanleiding is eigenlijk heel concreet de situatie in de provincie Antwerpen, waarbij de provincie de coördinerende rol heeft opgenomen en een eigen systeem heeft uitgedacht waarbij de buurtinformatienetwerken kunnen aansluiten. Ze hebben een systeem aangekocht, maar belangrijker is nog dat zij dit zullen beheren.

Mijn vraag is dus heel concreet: zou de provincie Oost-Vlaanderen daar een coördinerende rol willen of kunnen in spelen en zijn daar eventueel middelen voor?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Namens mijn collega, die even verontschuldigd is, wil ik op de vraag antwoorden.

Eerst en vooral moet ik u zeggen dat onze provincie wettelijk eigenlijk geen enkele bevoegdheid heeft in deze nochtans zeer interessante materie. U weet dat dit reglementair niet een taak is van de provincie.

Dat natuurlijk elke provincie meewerkt om aan de vraag tegemoet te komen en de veiligheid zo goed mogelijk helpt renderen, is evident. Elke provincie heeft daar wel een zekere invulling voor. U hebt zojuist gezegd dat de provincie Antwerpen een eigen coördinatiecomité heeft opgericht dat tot doel heeft om via informatiesystemen het nodige te doen om een grote groep mensen per telefoon te verwittigen van bepaalde incidenten en om op die wijze een buurtgroep te ontwikkelen en snel te kunnen inspelen op de zaken.

Onze provincie heeft in het verleden ook meegewerkt aan dergelijke veiligheidsprojecten en, onder meer op vraag van de Kamer van Koophandel en andere instellingen, gewezen op het probleem van de veiligheid op de weg.

Wij hebben informatiesystemen ontwikkeld in functie van wegwerkzaamheden.

Om heel concreet op uw vraag te antwoorden:

1. op dit moment zijn er bij onze provinciale diensten geen plannen om een coördinerende rol op dat vlak te spelen. Wel hebben we een eigen invalshoek met betrekking tot veiligheid, namelijk het project signalisatie wegenwerken, dat we verder willen uitbouwen. Ik denk dat dit het veiligheidsgevoel in de gemeenten zal ten goede komen;
2. ik weet niet welke financiële middelen daarvoor beschikbaar zijn. Blijkbaar wordt er op dit moment een parlementaire vraag ingediend bij de minister van Binnenlandse Zaken om te kunnen vernemen op welke niveau welke middelen er voorhanden kunnen zijn om aan de opmerking te beantwoorden, om het veiligheidsniveau te verhogen.

Wij denken dat het als provincie niet wijs zou zijn dat verscheidene niveaus zo maar ongecoördineerd alle mogelijke activiteiten gaat nemen. Wij denken dat het moet gecoördineerd worden.

Ofwel is het de Vlaamse overheid die dat doet, ofwel de provincie, eventueel binnen de veiligheidsbevoegdheid die aan de gouverneur toekomt op dat aspect.

Wij zullen trachten bij de minister van Binnenlandse Zaken informatie te verwerven op welke wijze wij als provincie concreet kunnen bijdragen aan het accent van uw vraag.

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Provincieraadsleden,
Ik sluit mij volledig aan bij het antwoord van gedeputeerde Dauwe.

Desalniettemin vind ik uw vraag zeer interessant.

Los van het budgettaire aspect - en dat is nu een voorbeeld van een discussie die er zou moeten zijn: willen de provincies een open taakstelling of niet? Dat is één van de discussies waarnaar ik daarnet heb verwezen - is het volledig juist wat u zegt, Mijnheer de Gedeputeerde.

Maar de vraag is wel juist.

Op het terrein stel ik ook vast dat er verschillen bestaan in de werkmethodes en in de werkwijze.

Eerst en vooral moet ik u zeggen, zeer eigenaardig, dat het buurtinformatienetwerk in twee gerechtelijke arrondissementen zeer sterk uitgebouwd is en in één veel minder. Er zijn 93 buurtinformatienetwerken in het arrondissement Gent en 33 in het arrondissement Oudenaarde. Daar is het zeer goed uitgebouwd.

Maar in uw arrondissement, Mijnheer de Gedeputeerde, zijn er slechts 9. Er zijn bovendien in heel Oost-Vlaanderen 24 zelfstandige informatienetwerken.

Om u een beeld te geven.

Het is verscheiden. Het is niet overal gelijk in Oost-Vlaanderen, maar in het arrondissement Gent is het uiteraard sterk uitgebouwd.

De bevoegdheid ligt zeer duidelijk bij de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken, bij de minister van Binnenlandse Zaken, en er moet duidelijk gesteld worden dat die dat beschouwen als iets van de lokale politiezones. Die maken onderscheid tussen federaal en lokaal. U ziet ook het verschil: in de ene zone doet men het, in een andere doet men het niet. Het is een keuze van de lokale politiezone. Vandaar dat de minister van Binnenlandse Zaken zegt dat het een keuze is en dat het te financieren en te betalen is door de lokale politiezones.

Wat wel juist is – en dat bekommert mij een beetje – is de vaststelling dat er bij de meldingen verschillende systemen bestaan. Sommigen bellen de 101, het coördinatiecentrum aan de Groendreef, die met een privéfirmat werkt die alle leden van de buurtinformatienetwerken inlicht, en sommigen doen dit bij Belgacom.

Ik heb er geen zicht op hoe het juist gebeurt.

Uw vraag inspireert mij, Mijnheer Heyerick, om daar eens vanuit mijn federale dienst, die zich bezighoudt op provinciaal niveau met de politie, dieper op in te gaan. Het is een aansporing om dat probleem te onderzoeken.

Dank u.

VRAAG VAN JOHAN JANSSENS OVER DE METINGEN VAN FIJN STOF IN AALST EN ZUID-OOST-VLAANDEREN**De heer Janssens**

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,
Metingen van fijn stof staan af en toe op de agenda in deze provincieraad. Het is nu ook mijn beurt.

Er is onlangs een actie geweest in Aalst, aan de poorten van de VMM om te vragen om een meetpunt in het Aalsterse te voorzien.

Fijn stof en gezondheid, deze band zal u niet ontgaan. Er is onlangs nog een wetenschappelijk artikel verschenen van een Leuvense longspecialist die het verband legt tussen fijn stof en ziekte bij zuigelingen. Er zijn ook aanslagen op de gezondheid van bejaarden en andere specifieke groepen. De Europese normen qua fijn stof, dus 35 dagen meer dan 30 microgram/m³, worden in Oost-Vlaanderen reeds binnen de drie maanden praktisch op alle meetpunten overschreden.

Wat zal dat volgend jaar worden, als de Europese norm minstens dubbel zo streng wordt?

Mijn vraag aan de heer gouverneur is: kan hij aandringen bij de Vlaamse regering om te zorgen dat er in het Aalsterse een meetpunt bijkomt qua fijn stof en andere parameters?

DEBATTEN

Ik zou aan de deputatie willen vragen om zich te richten, namens deze provincieraad, tot de Vlaamse regering om te zorgen voor een bijkomend meetpunt in het Aalsterse.
Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,
Ik wil in principe vooraf stellen dat de problematiek van het fijn stof inderdaad zeer belangrijk is. Niet in het minst vanuit de sector volksgezondheid. Ik wil natuurlijk geen inbreuk plegen op de deontologische bevoegdheden van het medische korps, waarvan er verscheidene leden in dit halfroond aanwezig zijn, maar persoonlijk denk ik ook dat, wetenschappelijk als het ware, fijn stof een belangrijke impact zal hebben op de vele ziekten, vooral longziekten, in onze samenleving.
Ik vind uw vraag derhalve uiteraard gepast en goed.

Onze diensten, die eigenlijk hetzelfde inzicht hebben, hebben mij meegedeeld dat het huidige meetnet in Vlaanderen - dat ongeveer het dichtste zou zijn in Europa - is opgebouwd volgens twee belangrijke principes en voldoet aan alle criteria van de Europese richtlijnen.

Wij hebben meetposten in de grootste Vlaamse centra en wij hebben meetposten verspreid over de lokale gemeenten, het Vlaamse land in dit geval. Deze meetposten zouden op dit moment voldoende representatief zijn.

Door het van kracht worden van de CAFE-richtlijn betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht waarin normen voor PM 2,5 μm zijn vastgelegd, denken wij dat een uitbreiding van het meetnet in de zeer grote steden Antwerpen, Gent en Brugge - steden van meer dan 100 000 inwoners - zich zou kunnen opdringen.

De vraag is natuurlijk of het financieel haalbaar is om in elke grote stad een vaste meetpost te zetten, dit omwille van de investering, maar ook omwille van de hoge werkingskosten.

Naast metingen, die een bepaalde vaste infrastructuur en kostenstructuur met zich meebrengen, zouden er ook modelleringen en interpolaties kunnen gebruikt worden om de luchtkwaliteit in te schatten. Dit is eveneens vastgelegd in de Europese richtlijnen en wordt onder andere gebruikt door de VMM om een beeld te krijgen van de gemiddelde luchtkwaliteit in heel Vlaanderen.

In de straten van steden en gemeenten kunnen de fijn stof- en NO₂-concentraties hoger oplopen. Doch zouden concentraties op straatniveau hoe dan ook niet kunnen vastgesteld worden door vaste meetstations. Hiervoor zouden mobiele meettoestellen, gecombineerd met bepaalde modellen, moeten gebruikt worden.

Ook in Aalst, waar er ongetwijfeld veel fijn stof is, zou een dergelijk systeem kunnen ingezet worden. En ons PCM biedt de gemeentelijke diensten ondersteuning aan bij het gebruik van dat model.

Anderzijds worden onze steden en gemeenten ook aangespoord, gestimuleerd om zelf uitgebreider onderzoek te doen om de knelpunten van de luchtkwaliteit in beeld te brengen. Daarvoor kunnen ze subsidies krijgen.

Het is niet alleen een last, of een plicht, of een taak van de provincie. Ook de steden en gemeenten zouden dat moeten doen. Deze metingen horen eigenlijk niet tot de echte bevoegdheden van onze provinciale overheid, maar wij doen er natuurlijk alles aan om dat te ondersteunen.

Zo hebben onze ambtenaren vorig jaar pro-actief naar de gemeenten gebeld om bij hun milieudiensten of de diensten die zich met milieu bezighouden de vraag te stellen of zij dergelijke mobiele meettoestellen of hulp via ons zouden wensen. Er was op dat ogenblik echter geen enkele gemeente van Oost-Vlaanderen die in die zin plannen had.

Wanneer er een vermoeden bestaat van ernstige luchtverontreiniging, afkomstig van het verkeer of van een andere specifieke bron, zouden oriënterende metingen kunnen gebeuren door de meetwagen van de VMM.

Dit is onder andere reeds gebeurd in Evergem en Zelzate en ook Sint-Niklaas heeft dat voor bepaalde straten aangevraagd.

Dat kan in overleg gebeuren met de lokale overheden, maar het is de VMM die autonoom beslist of er al dan niet gemeten wordt in functie van de prioriteiten die zij zelf leggen.

Er is regelmatig contact tussen onze diensten en het VMM, onder meer over de uitbreiding van het meetnet en de plaatsing van een bijkomende meetpost in Gent. In 2010 is er over heel Vlaanderen een NO₂-meetcampagne voorzien. Ook in Aalst zullen er metingen gebeuren. En daarnaast wordt nog overwogen om eventueel in 2010 de meetwagons in te zetten in Aalst, om de verkeersinvloed te beoordelen.

Dank u.

De heer voorzitter

Gaat u ook nog antwoorden, Mijnheer de Gouverneur?

De heer gouverneur

Ik sluit mij volledig aan bij wat gedeputeerde Dauwe gezegd heeft.

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb wel twijfels of een bijkomende mobiel net wel frequent genoeg die metingen zal doen. We kunnen veronderstellen dat er in de buurt van Aalst, zoals overal, puntbronnen zijn die nooit via statistieken kunnen opgevangen worden.

Ik weet ook niet of de Europese normen voor metingen rekening houden met de dichtheid van onze bevolking. Als we kijken naar de as Aalst-Ninove, daar kunnen ook meer dan 100 000 mensen wonen en daar zou zogezegd geen meetpunt nodig zijn, waar ik dus wel durf aan twijfelen.

Anderzijds verwijst u naar de contacten met de gemeenten. Dan rijst bij mij terug te vraag: wie is bevoegd voor die meetpunten?

Daarstraks hebben we de interessante discussie gehad, aangezwengeld door de gouverneur. Dus nogmaals wordt er hier met paraplu's gewerkt.

Ik denk niet dat dit de beste manier van werken is.

Dank u.

De heer voorzitter

Collega's,

De vraagstelling is afgewerkt.

We gaan nu over naar de punten die gisteren aangeduid zijn door de twee fractieleiders van de oppositie en die in feite geen aanleiding geven tot bespreking.

Ik zal in groep laten stemmen alsof het in één stemming gaat. Er zitten kennismeningen tussen, natuurlijk, maar we gaan eerst de stemmingen afhandelen.

PUNT 2

PERSONEEL: HOSPITALISATIEVERZEKERING: GOEDKEURING VAN HET VOORSTEL TOT UITSTELLEN VAN HET UITSCHRIJVEN VAN EEN NIEUWE OVERHEIDSOPDRACHT

PUNT 4

JEUGD: REGIONALE OVERLEGPLATFORMS

- **AFSLUITEN VAN CONVENANTEN MET DE REGIO'S AULAM EN WASO**
- **OPHEFFING, VAN ZODRA DE CONVENANTEN ZIJN GOEDGEKEURD, VAN HET REGLEMENT TOT SUBSIDIËRING VAN ERKENDE REGIONALE OVERLEGSTRUCTUREN VAN JEUGDDIENSTEN EN/OF JEUGDRADEN**

DEBATTEN

PUNT 5

IVA EGOV: BUDGET 2009: GOEDKEURING VAN DE 1STE REEKS WIJZIGINGEN

PUNT 6

IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS: BUDGET 2009: GOEDKEURING VAN DE 2DE REEKS WIJZIGINGEN

PUNT 8

PI HEYNSDAELE RONSE: AANVAARDING GIFT VAN 1 500 EUR OM AUTIWERKING TE ONDERSTEUNEN

PUNT 9

IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS: BEGINBALANS, JAARREKENING EN BEHEERSREKENINGEN 2008:

- VASTSTELLING VAN DE BEGINBALANS EN DE JAARREKENING

PUNT 10

ORTHODOXE KERKFABRIEKEN – APOSTEL ANDREAS GENT:

- GOEDKEURING VAN HET GEACTUALISEERD MEERJARENPLAN 2008-2013

PUNT 11

ORTHODOXE KERKFABRIEKEN – HEILLIGE AMANDUS KORTRIJK: REKENING 2008: VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES

PUNT 12

MUSEA: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN WERKINGSSUBSIDIES AAN OOST-VLAAMSE MUSEA MET KWALITEITSLABEL INGEDEELD BIJ HET LOKALE NIVEAU

PUNT 13

MUSEA: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE INDELING VAN OOST-VLAAMSE MUSEA MET KWALITEITSLABEL BIJ HET REGIONALE NIVEAU EN DE TOEKENNING VAN WERKINGSSUBSIDIES

De heer voorzitter

Ik ga in één keer laten stemmen alsof ze elk apart gestemd zijn.

Stemming

PUNT 3

APB-GEZINNEN: KENNISNEMING VAN DE OVEREENKOMST MET DE KRUISPUNTBANK VAN DE SOCIALE ZEKERHEID

Kennisneming

PUNT 7

OOST-VLAAMSE CENTRA VOOR BASISEDUCATIE VZW: KENNISNEMING VAN HET JAARVERSLAG 2008, HOUDENDE DE BEGROTING, DE REKENING EN HET ACTIVITEITENVERSLAG

Kennisneming

PUNT 9

IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS: BEGINBALANS, JAARREKENING EN BEHEERSREKENINGEN 2008:

- KENNISNEMING VAN DE BEHEERSREKENING VAN DE FINANCIËEL BEHEERDER, VAN DE BEHEERSREKENINGEN VAN DE KASREKENPLICHTIGEN EN VAN DE KREDIETVERSHUIVINGEN

Kennisneming

PUNT 10
ORTHODOXE KERKFABRIEKEN – APOSTEL ANDREAS GENT
- AKTENEMING VAN DE WIJZIGING VAN HET BUDGET 2009

Akteneming

PUNT 14
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES: VOORSTEL VAN HILAIRE LIEBAUT TOT WIJZIGING VAN DE AFVAARDIGING
VAN DE CD&V IN DE 4DE COMMISSIE: VERVANGING VAN NICOLE DE VOS ALS PLAATSVERVANGEND LID DOOR
FREDDY VERBEKE

Opname in de notulen

PUNT 15
OOST-VLAAMSE SPORTPROMOTIE VZW: ALGEMENE VERGADERING EN RAAD VAN BESTUUR: VOORSTEL VAN
TANGUY VEYS TOT WIJZIGING VAN DE VERTEGENWOORDIGING VAN HET VLAAMS BELANG

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tot op heden was onze vertegenwoordiger Bruno Alens, maar om puur professionele redenen is hij niet in de mogelijkheid om deze vergaderingen overdag bij te wonen. Vandaar dat wij overgaan tot de wijziging. Vanaf heden zou Kristina Colen als afgevaardigde namens het Vlaams Belang in de betrokken vzw zetelen.
Dank u.

Stemming

PUNT 16
POM OOST-VLAANDEREN: RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 1 VERTEGENWOORDIGER NAMENS DE
WERKGEVERSORGANISATIE BOERENBOND (VERVANGING PATRICK DIELEMAN)

Voordracht: Pieter Van Oost

Stemming

PUNT 17
VLAAMSE AUTONOME HOGESCHOOL GENT: RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 2 VERTEGENWOORDIGERS

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij dragen de heer gedeputeerde Peter Hertog voor.
Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij dragen de heer gedeputeerde Alexander Vercamer voor.
Dank u.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 18

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – ALGEMENE VERGADERINGEN: IMEWO (22 JUNI 2009), VENECO (23 JUNI 2009), INTERGEM (25 JUNI 2009), FINGEM (25 JUNI 2009), ILVA (29 JUNI 2009), SOLVA (29 JUNI 2009)

- KENNISNEMING VERSLAG PROVINCIALE BESTUURDERS
- VASTSTELLING MANDATEN VERTEGENWOORDIGERS
- AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS

- *Kennisneming verslag provinciale bestuurders*

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik stel vast dat de betrokken vertegenwoordigers – en ik ga ze niet ophijsten, maar wie het schoentje past, trekke het aan – volharden in de boosheid.

Ondanks dat zij in kennis zijn van het decreet intergemeentelijke samenwerking en van de omzendbrief van minister Keulen en ondanks het feit dat hun het standpunt van minister Keulen ook werd medegedeeld, volharden zij in de boosheid en weigeren zij verslag uit te brengen over hun werkzaamheden.

U er proberen van af te maken met het feit dat de bestuurders, behoudens tegenbericht, het verslag namens de raad van bestuur en de algemene vergadering en het verslag aan de raad namens de deputatie tot het hunne maken, volstaat niet.

Ik denk dat in deze de minister zeer duidelijk is. Vandaar dat wij nogmaals protesteren tegen het schenden van de decretale verplichtingen.

Dank u.

Kennisneming

De heer voorzitter

Daarmee is er kennis genomen van de kritiek die de heer Veys gegeven heeft.

- *Vaststelling mandaten vertegenwoordigers*

Stemming

- *Aanduiding vertegenwoordigers*

Imewo

effectief lid: Martine Verhoeve

plaatsvervangend lid: Yoeri Note

Veneco

effectief lid: Nicole De Vos

plaatsvervangend lid: Jozef Van Pée

Intergem

effectief lid: Caroline De Padt

plaatsvervangend lid: Noël Morreels

Fingem

effectief lid: Freddy Verbeke

plaatsvervangend lid: Paul Beeckman

Ilva

effectief lid: Caroline De Padt

plaatsvervangend lid: Annelies De Meersman

Solva

effectief lid: Godelieve Stockman
plaatsvervangend lid: Phaedra Van Keymolen

Stemming

PUNT 19

INTERCOMMUNALES – PMSIV LEMBERGE: ALGEMENE VERGADERING 26 JUNI 2009: AANUIDING VAN EEN EFFECTIEVE EN EEN PLAATSVERVANGENDE VERTEGENWOORDIGER

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Als effectief lid dragen wij mevrouw Nicole De Vos voor.
Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Als plaatsvervangend lid: Johan Beke.
Dank u.

Stemming

PUNT 20

STREEKPLATFORM + MEETJESLAND VZW:

- ALGEMENE VERGADERING: AANUIDING VAN 5 VERTEGENWOORDIGERS
- RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 3 VERTEGENWOORDIGERS (AAN TE DUIDEN UIT DE GROEP VAN 5 VERTEGENWOORDIGERS IN DE ALGEMENE VERGADERING)

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor de algemene vergadering: Nicole De Vos en Luc Lampaert. Voor de raad van bestuur:
Luc Lampaert.
Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor de algemene vergadering: Philippe De Coninck en Johan Beke. Voor de raad van bestuur:
Philippe De Coninck.
Dank u.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor de algemene vergadering: Patricia De Meyer. Voor de raad van bestuur tevens Patricia De Meyer.
Dank u.

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb een vraag bij de ingediende kandidaturen.

Ik stel vast dat, conform de statuten van het Streekplatform Meetjesland, de provincieraadsleden daar automatisch deel van uitmaken in zoverre zij in de betrokken gemeente wonen.

Ik stel vast dat men twee keer mensen gaat afvaardigen. Ik denk hierbij aan mevrouw De Vos en aan de heer Lampaert. Automatisch zetelen zij reeds door hun hoedanigheid, door hun verblijfplaats, in de betrokken structuur en nu gaan we ze nog een tweede maal voordragen.

Ik wil er de collega's toch ook op wijzen dat bijvoorbeeld mevrouw De Meyer niet in één van de betrokken gemeenten woont, maar wel wordt voorgedragen.

Dat is een beetje tegen de geest van de statuten in. Men heeft er liever nog een postje bij voor een meerderheidspartij, zonder de filosofie te respecteren van het betrokken streekplatform, terwijl - en ik denk dat dit zeer duidelijk is - er geen enkele verplichting is om provincieraadsleden namens de provincie Oost-Vlaanderen af te vaardigen.

Het is duidelijk dat men hier gekozen heeft om nog enkele extra mandaten voor de meerderheid binnen te rijden, daar waar het perfect mogelijk was geweest u enerzijds te beperken tot die raadsleden die reeds zetelen in het betrokken streekplatform. Dat zijn alle raadsleden, ongeacht de partij, zowel van meerderheid als van de oppositie.

Ik zou trouwens voorstellen dat u zich daar eens laat door inspireren, namelijk dat het mogelijk is dat daar ook mensen uit de oppositie worden in opgenomen. Het is misschien een keer een tip voor de andere structuren. Ik denk hierbij aan de RESOC's. Het is perfect mogelijk dat men in de statuten voorziet dat alle provincieraadsleden die in Nevele, Lovendegem, Assenede, Maldegem, enz. wonen automatisch allemaal worden opgenomen.

Blijkbaar is dat niet genoeg voor de meerderheid en wenst men nog mensen van buiten de gemeente aan te duiden.

Ik vraag mij af wat iemand van Zelzate zoekt in een Streekplatform Meetjesland.

Natuurlijk heeft de sp.a de pech om geen provincieraadsleden te hebben in de betrokken acht gemeenten, maar blijkbaar is het politieke mandaat belangrijker dan een effectieve band met de gemeente.

Vandaar mijn vraag, want wij krijgen hier mooi zwart op wit dat het provincieraadsleden moeten zijn: waarop baseert de deputatie zich om in haar voorstel aan de raad te stellen dat het enerzijds om provincieraadsleden moet gaan?

Zo niet, stel ik voor dat men met een nieuw voorstel komt waaruit duidelijk blijkt dat men geen dubbele mandatering heeft.

Het gaat hier over het merendeel van mensen die reeds in het streekplatform zitten. Daar is het belang van de provincie helemaal niet mee gediend.

Ik zou daar toch eerst een antwoord op willen alvorens wij eventueel zelf nog een kandidatuur naar voor zullen schuiven.

Dank u.

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil even tussenkomen omdat ik genoemd wordt, samen met de gemeente Zelzate.

Zelzate is nog niet aangesloten bij het Streekplatform Meetjesland, maar in sommige structuren behoort de gemeente Zelzate wel tot het Meetjesland. Vandaar dat wij wel binding met de streek hebben. Bovendien is het ook het kiesdistrict waar ik als provincieraadslid in verkozen ben.

Ik kan u hier al meedelen dat de gemeente Zelzate ook stappen zal ondernemen om aangesloten te geraken bij het Streekplatform Meetjesland omdat het een meerwaarde is voor de gemeente.
Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik stel vast dat als wij provincieraadsleden aanduiden dit volgens mijnheer Veys niet goed is. Als we provincieraadsleden aanduiden van zagezegd buiten het Meetjesland is het ook niet goed.
Ik zou zeggen aan mijnheer Veys: dat hij zich bemoeit met zijn eigen zaken en niet met die van een andere fractie. Dat is zijn rol niet. Hij voelt zich blijkbaar geroepen om in alle potten tegelijk te roeren.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn antwoord zal even eenvoudig zijn als dat van collega Liebaut.

Wij staan met statuten die vastgelegd zijn binnen het Streekplatform+ van het Meetjesland. Die statuten zijn daar goedgekeurd. Wij zullen conform die statuten de voordrachten aanhoren en de voordrachten moeten doen, denk ik.

Het komt niet aan deze raad toe om de statuten van dat Streekplatform te gaan bekritisieren. Ofwel doen we de aanduidingen zoals het hoort, ofwel doen we er geen.
Het is duidelijk, gezien onze betrokkenheid bij de werking van dat Streekplatform, dat het zijn nut heeft om hier collega's aan te duiden.

De territoriale afbakening van de 11 gemeenten is één zaak, maar de betrokkenheid van de provincie bij het Streekplatform en bij de activiteiten van dat streekplatform is veel ruimer bij een heleboel organisaties waar zij bij aangesloten zijn.

Straks gaan we hier voor de Kale-Leie Archeologische Dienst een aanduiding doen. Daarin zitten mensen van de provincie naast mensen van het Meetjesland.

Ik quoteer hier bijvoorbeeld de RESOC, waar de gemeenten van het Meetjesland lid van zijn, die de RESOC Meetjesland-Leiestreek-Schelde is.

Dus ik vind die aanduiding geheel normaal en conform de statuten.
Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de voorzitter, Geachte Collega's,
Collega Liebaut heeft wellicht niet zo goed geluisterd naar mijn tussenkomst en klutst daardoor een aantal zaken door elkaar. Dat is ook niet de eerste keer.

De statuten zijn zeer duidelijk: elk provincieraadslid, dat woonachtig is in één van de betrokken acht gemeenten is, indien het woont in het werkingsgebied, automatisch lid.
Dus nu gaan we nog een tweede keer mensen gaan afvaardigen namens de provincie die er reeds inzitten.

U heeft mij niet kunnen overtuigen van het argument wat de meerwaarde is van iemand twee keer af te vaardigen.

Men moet zich beperken tot de spelregels zoals ze zijn. Ik zie niet wat de meerwaarde is van iemand van Zelzate af te vaardigen. Men kan morgen misschien iemand van Gent of Aalst daarvoor afvaardigen.
Ik zeg het nog eens: houd u aan de spelregels zoals het Streekplatform ze zelf heeft uitgetekend.

DEBATTEN

En tot slot, heel belangrijk, en ik wik mijn woorden, worden wij hier als provincieraad wel iets voorgelogen. Er wordt hier gesteld: "Wij spelen het spel volgens de regels van de statuten. Wij moeten vijf provincieraadsleden afvaardigen. Wel, wij vaardigen vijf provincieraadsleden af."

Mijnheer De Buck, u zult er misschien overgekeken hebben, maar in het dossier steekt een brief van de voorzitter van het Streekplatform Meetjesland waarin duidelijk staat: "In onze statuten werd niet bepaald of het om mandatarissen, personeelsleden of andere vertegenwoordigers gaat. Het staat u vrij dat zelf in te vullen."

En wat vullen jullie in?

Provincieraadsleden. Terwijl er geen enkele verplichting is. Maar liever nog wat meer mandaten creëren.

En dan creëert u weer een nieuw argument om de afschaffing van deze provincie te bepleiten.

Vandaar dat wij zelf een kandidatuur zullen voordragen en dat is niet de kandidatuur van een provincieraadslid, maar wel van iemand die in een betrokken gemeente woont, in Lovendegem. Het is een gemeenteraadslid van het Vlaams Belang, met name Geert Neiryck.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,
Ik zal laten stemmen.

Uiteraard duidt deze provincieraad haar provincieraadsleden aan a fortiori. Anders is dat automatisch. Als men aangeduid wordt door een provincieraad – een politiek orgaan – is dat een versterking.

Ik zal eerst laten stemmen over uw verregaand amendement. En dan leg ik de pool die voorgelezen is en opgenomen is door de secretarissen ter stemming.

Stemming kandidatuur Geert Neiryck

Stemming overige kandidaturen

PUNT 21

BUDGET 2009 : GOEDKEURING VAN DE 5DE REEKS WIJZIGINGEN

Mevrouw Lafkioui

Dank u, Voorzitter.

Ik moet mij allereerst verontschuldigen ten aanzien van de gedeputeerde want ik heb een vraagje over sport. Ik heb het boek pas woensdag per aangetekende zending gekregen, dus ik kon het echt niet eerder inkijken dan dit weekend en ik heb de vraag dus niet op de commissie kunnen stellen.

Het is eerder een technische vraag.

Ik heb gezien in de begroting dat het provinciebestuur samen met een aantal andere partners een kunstgras hockeyveld mee wil subsidiëren voor 100 000 EUR in Temse. Ik veronderstel dat het een nieuw project is, ik weet daar niet zo veel van op dit moment. Ik had daar eigenlijk wel een paar vragen over.

Eerst en vooral het samenwerkingsverband met de gemeente, andere partners.

1. Wat is het aandeel van de provincie binnen die investering of die subsidiëring enerzijds.
2. Het is ook een stuk Temse, bij mijn weten, ik kan verkeerd zijn, ik ben ook niet de sportjournalist natuurlijk. Het is ook voor het eerst dat ik hoor dat Temse geassocieerd wordt met hockey. Er moet daar blijkbaar toch een grote vraag zijn naar hockeyvelden.
3. Een bemerking, het is een vrij aanzienlijke subsidiëring, 100 000 EUR. Ik veronderstel dat het een eenmalige subsidiëring is?

Wat als andere gemeenten met dergelijke vragen komen voor eventuele andere voetbalvelden, of misschien wel golfterreinen, wie weet?

Zal men daar dan ook mee investeren, of mee subsidiëren of zal men daar dan ook op ingaan?

Ik denk dat dit een zeker soort precedent creëert.
Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u, er is iets voorzien in de begroting. Het feit dat je daar nog niets over weet is omdat daar nog geen definitieve beslissing is genomen. Er zijn gesprekken aan de gang over mogelijke samenwerkingsverbanden. U haalt daar terecht aan van 'wat ga je doen met vragen van andere gemeenten'. Het enige dat hierbij een rol speelt is dat ook vanuit de hockeybond de vraag gekomen is. Ik denk dat dit het element is dat maakt dat dit hier anders is dan andere vragen die vanuit gemeenten komen.

Zij zouden graag in onze regio een bovenlokaal jeugdopleidingscentrum maken en daar ligt het verschil. Vandaar dat ik hier heb gezegd "ik wil wel mee ingaan op de vraag". Maar aangezien u daar nog niks kan van weten want er is daar nog niets definitief over beslist, stel ik voor dat ik er hier niet uitgebreider op in ga. Het is voorzien, zodanig dat we mogelijks tot een besluit kunnen komen wat dat betreft en dat zal dan zeker in de commissie ook aan bod komen.

De heer Beke

Dank u, Voorzitter,
Ik zou de gedeputeerde van Cultuur, mijnheer Dauwe willen bedanken omdat hij mede op advies van de commissie een aantal bedragen heeft verhoogd, onder andere voor het muziekcentrum 'De Bijloke'.

We hebben zelf vastgesteld hoe waardevol dit centrum is. Ook op andere terreinen, ik denk aan het Poëziecentrum enzovoort. Ik denk dat dit goed is, want ik weet niet of hij het al weet, maar in de weekendkrant van De Standaard staat een veelzeggend – en voor de provincie zeer belangwekkend – gegeven: onze hoofdplaats, de stad Gent, is erkend als wereldmuziekstad door de Unesco.

Ik denk dat dit ongelofelijk is. Er zijn maar 4 steden in de wereld die deze erkenning hebben en Gent heeft dat!

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat we met elke investering – het is mede dankzij dat, want dat wordt in het artikel duidelijk gemaakt – een bijdrage leveren tot de verheffing van onze provincie. We moeten daar gebruik van maken. Dit is eigenlijk ongewild, misschien wel gewild, maar onrechtstreeks een bijdrage tot het regiomarketingplan. We komen daar namelijk op het wereldforum. Dus, we moeten in die richting verder doen met die investeringen voor die belangrijke muzikale evenementen in de stad Gent, die veel breder zijn dan Gent zelf, die zelfs nu op het wereldniveau staan.

Een bijkomend vraagje, wij zijn decretaal verplicht onze bijdrage voor NTGent te verhogen. We hebben dat verhoogd. Het zou misschien goed zijn, gezien de perikelen van het verleden, dat we eens inzicht in die financiële situatie krijgen. Misschien kunnen we met de voorzitter van de commissie eens een werkbezoek brengen aan het NTGent om te kijken hoe ze met dat vele geld van de provincie werken.

De heer Franck

Het gras is mij voor een stuk van voor de voeten gemaaid. Voor wat betreft NTGent heb ik dezelfde opmerking in die zin, dat er door een bepaald mismanagement de laatste jaren een put gecreëerd is in het NTGent die dus nu voor een stuk opgevuld wordt door de Vlaamse Gemeenschap en waarbij wij voor een gedeelte verantwoordelijk zijn voor de medefinanciering.

Een pervers gevolg daarvan is dat bijvoorbeeld de Handelsbeurs dit jaar geen enkele euro krijgt van de Vlaamse Gemeenschap. Men heeft waarschijnlijk – dan kijk ik ook eens naar Gent – gezegd "Gent krijgt eigenlijk al veel dankzij het NTGent, dus we gaan eens kijken waar we een aantal andere zaken kunnen afromen".

Dat betekent dat de Handelsbeurs, die op zich een schitterend initiatief is, zonder geld komt van de Vlaamse Gemeenschap. Dat wil ik meegeven ter informatie.

DEBATTEN

Een tweede opmerking, we hebben bij onze tussenkomsten al een paar keer gezegd – mijn collega van Open VLD heeft het ook al gezegd – dat wij hier met een systeem van 'salamisering of saucisering' zitten. Men geeft altijd aan een aantal projecten een beetje geld.

Ik denk dat voor het ogenblik 192 projecten gesteund worden. Bij iedere budgetwijziging komt er daar iemand bij. Ik zie nu de vzw Trom. De stad Oudenaarde heeft daar blijkbaar zijn taak als beëindigd beschouwd en de provincie moet bijspringen.

Ik denk hier ook aan bijvoorbeeld de Stichting Robert Herberigs die daarmee terug opkomt. In de vorige tussenkomst was dit rond de pacificatiezingen. Men vindt overal wel ergens een mogelijkheid om de provincie aan te spreken om een beetje 'bij' te subsidiëren.

De budgetbesprekingen voor 2010 komen eraan. We moeten serieus nadenken in welke mate het nog nuttig is om bijvoorbeeld 1 570 EUR te geven aan een stichting. Zouden we dat niet beter op de een of andere manier heroriënteren naar grotere projecten?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Sta mij toe van eerst de eigenliefde van de provincie in mijn persoon even te strelen met het verheugend nieuws van de ondervoorzitter van de 4de Commissie betreffende de rol die Gent speelt in het muziekgebeuren op deze planeet, dat is inderdaad zeer belangrijk. Ik denk dat wij daar allemaal fier mogen over zijn. Het is ongetwijfeld dankzij de inspanningen die onze provincie doet – onder de vorm van muziek zoals Leopold II gezegd heeft – om deze provinciehoofdstad te ondersteunen van de nodige luidruchtige klanken en dat zijn zeer dure geluiden die uitgeblazen worden.

Wij hebben in elk geval het nodige gedaan de laatste jaren, via de subsidies van onze provincie en gesteund door de adviezen van de vele commissies. Het doet mij een bijzonder genoegen dat dit is gebeurd. Ik dank u voor deze mededeling.

Ten tweede, wanneer ik gezegd heb betreffende het NTGent, waar wij in onze provincie schitterend vertegenwoordigd worden in de raad van bestuur, zelfs in het directiecomité door mevrouw Van Cauwelaert, het is inderdaad ...

De heer voorzitter

Het is mevrouw Van Cauwenberge.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik denk altijd aan de rector, in Leuven hebben wij ook een rector Van Cauwelaert gehad. Maar goed. Niettegenstaande wij niet meer verplicht waren om de zogenaamde subsidie te betalen, zijn wij allemaal akkoord gegaan om die verplichting op ons te nemen en wij voldoen nu nog altijd aan die verplichting aan het NTGent. Ik heb een aantal mails gekregen, die u ook gekregen hebt, en die u, Mevrouw Van Cauwenberge ook gekregen hebt. Men vraagt ons dus om terug nog even de buikriem aan te snoeren, dacht ik. Maar wij steunen nog altijd het NTGent verder als een van onze culturele ambassadeurs.

Wat de derde tussenkomst betreft, ben ik ermee akkoord dat het de bedoeling ook moet zijn van binnen de cultuursector – alle gekheid op een stokje – de provincie en haar inbreng en haar subsidies op een plaats te zetten, een provincie waardig.

In het verleden is het dikwijls zo gebeurd dat onder invloed van alle mogelijke feiten, personen en gebeurtenissen, kleinere kredieten gegeven werden aan instellingen die dat inderdaad verdienden omdat zij inderdaad goed werk gebracht hebben. Het zou jammer zijn als dat niet gebeurt, maar ik denk als wij de provincie op de kaart van Vlaanderen willen blijven zetten, dat de mensen zeggen "waarvoor staat de provincie" dat we dan de grote projecten absoluut moeten blijven ondersteunen.

Ik denk dat dit ook de optie is die de 4de commissie in de volgende jaren van deze legislatuur zal nemen. We moeten dat meer en meer onderzoeken.

Het is natuurlijk goed werk dat daar gebeurt, maar is dat een taak voor de provincie? Dat moet een hamvraag worden. Op basis daarvan kunnen we ook de grote evenementen die we ondersteunen, blijven ondersteunen, zelfs meer ondersteunen, zodanig dat die dan uitgroeien tot bakens voor het provinciaal cultureel beleid.

Dat zal dan ook allemaal kunnen meespelen in de huidige politieke vraag 'hebben de provincies nog zin'. Ik zeg ja, de provincies hebben zin, want wij doen zaken op basis van het subsidiariteitsprincipe die de lokale overheden niet kunnen doen. Daarom vind ik de tussenkomst van de vraagsteller bijzonder goed. Wij gaan in de toekomst ons cultureel beleid vooral richten op provinciale taken. Ik dank u.

Stemming

PUNT 22

JAARREKENING EN BEHEERSREKENINGEN 2008:

- VASTSTELLING VAN DE JAARREKENING

- KENNISNEMING VAN DE BEHEERSREKENING VAN DE FINANCIËEL BEHEERDER, VAN DE BEHEERSREKENING VAN DE PROVINCIEGRIFFIER, VAN DE KREDIETVERSCHUIVINGEN EN VAN DE BUITENGEBRUIKGESTELDE ACTIVA

- Vaststelling van de jaarrekening

De heer Veys

Dank u, Voorzitter.

Wij zullen ons onthouden, maar toch een opmerking die ik jaarlijks maak, over de ondraaglijke lichtheid waarmee de jaarrekening de commissies is voorbijgeglip.

Als u dat in het licht ziet van de bespreking van het budget van 2008, dezelfde tientallen, meer dan honderd tussenkomsten, dan vraag ik mij af wat het nut is geweest van al die tussenkomsten.

Blijkbaar is alles wat men toen gevraagd heeft gerealiseerd en is iedereen zeer tevreden. Blijkbaar is er voor al die marathonzittingen die wij toen gehad hebben geen toetsing meer nodig. Ik kan dat alleen vaststellen en betreuren, maar daar blijft het ook bij.

Dank u.

Stemming

- Kennisneming van de beheersrekening van de financieel beheerder, van de beheersrekening van de provinciegriffier, van de kredietverschuivingen en van de buitengebruikgestelde activa

Kennisneming

PUNT 23

TOEPASSING ARTIKEL 97 VAN HET PROVINCIEDECREET : KENNISNEMING VAN HET RAPPORT VAN DE PROVINCIEGRIFFIER OVER DE ORGANISATIE EN DE WERKING VAN HET INTERNE CONTROLESYSTEEM

Kennisneming

DEBATTEN

PUNT 24

ICT: UITSCHRIJVEN VAN EEN OVERHEIDSOPDRACHT MET HET OOG OP HET VERWERVEN VAN EEN LICENTIEPROGRAMMA "MICROSOFT ENTERPRISE AGREEMENT" MET EEN LOOPTIJD VAN DRIE JAAR, OP BASIS VAN HET AANTAL WERKSTATIONS

De heer Fiers

Dank u, Voorzitter.

Hier komt een agendapunt naar voor waar we in het verleden ook al over tussengekomen zijn. Het gaat over zeer grote budgetten die we ter beschikking stellen van informatica. Informatica is ondenkbaar om daar op dit moment niet mee te werken, maar u kunt daar 2 manieren voor gebruiken. U kunt daar 2 wegen mee uit.

1. Ofwel gaat u zich bevoorraden bij de grote economische spelers – Microsoft – om geen namen te noemen. Er zijn er andere, hier gaat het nu over Microsoft, ofwel – en die keuze hebben wij in het verleden herhaaldelijk benadrukt – laten we daar een kans liggen.
Ofwel gaat men naar 'open source informatica' die per definitie gratis is. Eigenlijk een stukje belangrijke economische macht waar wij afhankelijk van geworden zijn. U moet maar eens denken hoe vaak je Microsoft tegenkomt als u een beetje met de pc omgaat en wij kunnen eigenlijk niet meer zonder. Microsoft kan de wereld plat leggen.
Vandaar dat de mensen van 'open source' daar een ander idee over hebben. Ik ben in eerste instantie toch al verheugd – we gaan dit punt niet goedkeuren – maar ik ben wel verheugd dat men tenminste de inspanning gedaan heeft om te onderzoeken of 'open source' hun programma's een valabel alternatief waren.
Ik ben niet tevreden met het resultaat van dat onderzoek. Ik stel mij nogal wat vragen bij de wijze waarop het onderzoek is gebeurd. Ik denk dat die cijfers voor heel veel interpretatie vatbaar zijn, ik ben al blij dat men er aandacht voor heeft.
2. De visie die hier achter schuilt.
Ofwel investeer je een belangrijk bedrag in mensen die 'open source' begeleiden, want de informatica zelf is zo goed als gratis.
Ofwel investeer je heel veel geld in het kopen van licenties bij de grote spelers. Het ene lijkt mij een duurzame oplossing, het andere niet.
Ik verklaar mij nader.
Als men investeert in mensen, dan bouwt men zelf de knowhow op, dan kan men zelf bijdragen aan dat gedachtegoed dat achter die 'open source' steekt. Nu doen we dat niet. Nu volgen we gewoon de stroom, terwijl wij daar – zeker als overheid want wij hebben daar misschien een grotere rol in te spelen dan privé-investeerders – een voorbeeldfunctie hadden kunnen opnemen. Ik vind het een jammerlijke gemiste kans.

De heer Veys

Dank u, Voorzitter. Ik zou willen aansluiten bij de tussenkomst van collega Fiers.

Ik zou er de leden van de raad willen op wijzen dat in de vorige legislatuur ik een pleidooi had gehouden bij de toenmalige verantwoordelijke gedeputeerde voor informatica, gedeputeerde Van Gaeveren, om open software meer te gebruiken. Ik lees vandaag nog steeds een aantal van die argumenten.

Toen was één van de argumenten, 'het risico op mogelijke virussen en men is nog niet genoeg onderlegd in deze software, men weet nog niet genoeg hoe gebruiksvriendelijk die wel is'. Welke garanties hebben wij?

Ik betreur dat sinds ik die vraag gesteld heb, dat elk degelijk onderzoek ontbreekt. Men motiveert dat, maar het is duidelijk dat de motivatie gelezen is in functie van de conclusie. Men heeft gezegd 'wij gaan opnieuw voor de dure software, het quasi monopolie van Microsoft'. Schrijf nu eens in functie daarvan een rapport waarin wij voldoende argumenten lezen om daar geen gebruik van te maken.

Ik vind het spijtig, Mevrouw de Gedeputeerde, dat de deputatie volhardt in haar boosheid inzake de keuze van deze software. Men heeft zelfs geen poging gedaan om te onderzoeken of er niet een soort pilootproject zou kunnen zijn met een aantal, dat men zou kunnen draaien. Men zegt gewoon "sinds wij tijdens de vorige legislatuur opnieuw hebben gekozen voor een aantal programma's van Microsoft, heeft men geen enkele inspanning gedaan om door middel van een aantal pilootprojecten te onderzoeken in hoeverre dat er hier toch op een aantal niveaus binnen een aantal beperkte diensten, desnoods via een aantal gesloten netwerken, zou kunnen gewerkt worden met open software".

Ik vind dat een zuiver gemiste kans en in feite verpilt men op die manier een pak centen. Want u zegt "welke risico's lopen we daar niet mee".

Uiteindelijk zijn er nu al diverse overheden die wel werken met bepaalde applicaties van open software. Met alle respect, ik denk dat er een bewuste keuze had moeten zijn voor zo'n pilootproject. Nergens lees ik dat. Ik lees enkel een motivatie van het kostenplaatje, waar ik ook nog grote vraagtekens bij heb. Ook daar zijn de meningen verdeeld. Ik denk dat het hier over een gemiste kans gaat.

Vandaar mijn vragen waarom er geen minimaal pilootproject is geweest. We hadden daar vandaag een paar conclusies kunnen aan vastknopen. Maar dat men zo vasthoudt aan het gebruik van deze software ... Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik heb een klein probleem, u weet dat de bevoegde gedeputeerde ons heeft moeten verlaten voor een kleine medische ingreep. Het probleem is natuurlijk ...

De heer Liebaut

Voorzitter, stel het antwoord gewoon uit. De vraag kan herhaald worden, zo langdradig was het nu ook weer niet en bij die gelegenheid kan gedeputeerde Vercamer antwoorden.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik wil u antwoorden, mijnheer Vercamer heeft mij gevraagd een aantal punten in zijn naam te behandelen. Behoudens vergissing is de tekst die hij klaargemaakt had om op dit punt te antwoorden niet bij deze teksten. Ik vind dat het toch wenselijk is dat ons achtbaar raadslid een heel pertinent en duidelijk antwoord krijgt dat gestoffeerd is. Ik moet eerlijk zeggen, ik ben niet bij machte om dat nu zelf te geven.

De heer voorzitter

Is iedereen akkoord dat het antwoord straks wordt gegeven door de heer Vercamer als hij binnenkomt? Ik zal in het vervolg kijken naar die punten en op voorhand desnoods uitstellen, want hij heeft natuurlijk de tussenkomst niet gehoord. Dat is een aangelegenheid voor gedeputeerde Vercamer en ik begrijp ook wel dat de gedeputeerden alles van elkaar afweten, maar niet altijd die antwoorden goed kennen. Het punt is dus uitgesteld en mag desnoods nog eens heel kort toegelicht worden als mijnheer Vercamer de provincieraadzaal terug binnenkomt.

Is iedereen akkoord? (Als hij natuurlijk tot spreken in staat is, het gaat over een kleine ingreep in zijn mond). Het punt wordt niet gestemd en mag kort opnieuw toegelicht worden als mijnheer Vercamer er is. We gaan door en we gaan kijken met de huidige gedeputeerden of we kunnen doorgaan.

PUNT 25

PLANNING EN NATUURBEHOUD: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIERING VAN SOORTENBESCHERMINGSPROJECTEN

Stemming

DEBATTEN

PUNT 26

AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE: KENNISNEMING VAN DE REKENING 2008

De heer Herman

Dank u, Voorzitter.

Bij het bekijken van deze jaarrekening merken wij dat de rekening van 2008 eigenlijk betere resultaten geeft dan voorzien. De cijfers zijn nog verre van goed, maar er is verbetering en dat kunnen wij natuurlijk alleen maar toejuichen. Hopelijk is dit een structurele verbetering. In de laatste raad van bestuur werd gesteld dat, gezien de problematiek van de knelpuntberoepen, er omwille van een personeelstekort een opnamestop ingevoerd is of was.

Daar gaat eigenlijk mijn vraag over:

- Hebben de inspanningen die ondertussen doorgevoerd zijn om dat personeelstekort in te krimpen gerendeerd?
- Is bijgevolg die opnamestop reeds stopgezet?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, Voorzitter.

Er zijn inderdaad een aantal inspanningen geweest om personeel aan te werven. We zullen deze inspanning absoluut moeten herhalen.

U weet, het tekort op de arbeidsmarkt in dit knelpuntberoep van verpleging blijft, het opbod tussen verschillende instellingen met het creëren van gunstige voorwaarden blijft.

Er zijn een aantal inspanningen geleverd naar scholen waar de opleiding gebeurt, om ook op die basis de contacten te leggen en ook duurzaam te maken onder meer door middel van het aanbieden van stageplaatsen, hun vertrouwdheid met de instelling kan op lange termijn dus ook leiden tot een tewerkstelling bij onze instellingen.

In ieder geval hebben de inspanningen tot nog toe onvoldoende resultaten opgeleverd en we zullen bijkomende maatregelen moeten overwegen. Die zijn helemaal niet genomen, die zullen nog op basis van de volledige evaluatie eind van deze zomer moeten gebeuren. We moeten zien of aan de voorwaarden voor de toegang tot de tewerkstelling – laat ons zeggen door de lat qua selectie minder hoog te leggen – nog iets moet gebeuren, om op die manier meer mensen in dienst te laten treden. De opnamestop in de SP-dienst is niet van dien aard dat dit op het cijfer dat nu voorligt enige invloed zou hebben. U weet dat u slechts negatief gequoteerd wordt bij een opnamepercentage van meer dan tussen de 92% en 93% (dat is ongeveer de ideale financiële situatie). Uiteraard is het onze doelstelling van een meer volledige bezetting te krijgen. Wat de financiële cijfers betreft, zitten wij op dat vlak in een ideaal evenwicht met de opname die momenteel gebeurt.

De heer Maes

Ik wil nog een ding zeggen, over de opmerking van de collega.

De cijfers zijn verre van goed, ik nodig hem uit om deze cijfers eens te vergelijken met een aantal openbare voorzieningen voor bejaarden. Dan zeg ik u dat vandaag de cijfers van Lemberge, als u naar het tekort per ligdag kijkt, van de besten zullen zijn. Zij zullen echt bij de besten scoren.

Hoe komt het dat dit nog altijd niet break-even is? Omdat men in een openbare voorziening met een aantal handicaps zit. Ik denk bijvoorbeeld maar aan de provinciale rechtspositieregeling, die automatisch doorgaat naar het APB. Die mensen hebben gemiddeld een tiental dagen verlof per jaar meer. Ik gun dat die mensen absoluut, maar je moet die wel vervangen en dat brengt ook meer kosten mee.

Dus, als u echt cijfers wilt vergelijken ... en dan een uitspraak 'die cijfers zijn verre van goed' vind ik dat dit niet juist is en daarom wil ik even tussenkomen, om dat in zijn juist kader te plaatsen.

De heer voorzitter

Mijnheer Couckuyt had mijnheer Herman al overtuigd, maar nu is hij zeker overtuigd, Mijnheer Maes.

PUNT 27

NOORD-ZUIDSAMENWERKING - REGIOBELEID FILIPPIJNEN : PRINCIPIEEL AKKOORD MET DE VERDERZETTING VAN DE SAMENWERKING IN DE CORDILLERA VOOR DE PERIODE 2010-2012

De heer Veys

Dank u, Voorzitter.

Wij zullen ons onthouden bij dit dossier en wij zullen een gelijkaardig stemgedrag bij het volgende dossier tentoon spreiden, met volgende motivatie: in het verleden hadden wij een aantal kritische kanttekeningen bij de inhoudelijke werking omtrent de projecten zowel in de Filippijnen als in Ecuador. Ik bedank de gedeputeerde in zijn pogingen om ons te overtuigen, of om toch de meerwaarde van die provinciale ondersteuning te duiden. Ik denk dat hij daar voor een stuk in geslaagd is, maar wij gaan ons toch onthouden omdat wij het principiële standpunt huldigen dat het geen kerntaak is van de provincie Oost-Vlaanderen om aan ontwikkelingssamenwerking te doen.

Het is een standpunt dat wij ook bij gans de discussie over het kerntakendebat hebben gehuldigd en dat wij ook nu nog altijd verdedigen. Wij zijn geen onmenssen, wij erkennen het belang van beide projecten. Wij zullen niet tegenstemmen, maar wij zullen ons onthouden omdat wij denken dat het Oost-Vlaams belastinggeld beter aan andere projecten zou kunnen besteed worden en dat er andere niveaus zijn. Ik denk aan het Vlaams niveau, aan het federaal niveau om aan ontwikkelingssamenwerking te doen, hoe waardevol beide projecten ook zijn.

Dank u.

Stemming

PUNT 28

NOORD-ZUIDSAMENWERKING - REGIOBELEID ECUADOR: PRINCIPIEEL AKKOORD MET DE VERDERZETTING VAN DE SAMENWERKING IN ECUADOR VOOR DE PERIODE 2010-2012

Stemming

PUNT 29

JEUGD: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT HOUDENDE ERKENNING EN SUBSIDIËRING VAN PROVINCIALE JEUGDWERKORGANISATIES

Stemming

Op vraag van de heer voorzitter worden punt 30 en punt 31 samen behandeld.

DEBATTEN

PUNT 30

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE ONGELIJKHEDEN VAN TEGEMOETKOMINGEN AAN OUDEREN MET EEN HANDICAP

PUNT 31

VOORSTEL VAN MARC JORIS OM EEN SUBSIDIEREGLEMENT UIT TE WERKEN VOOR DE PLAATSING VAN TRAPLIFTEN EN STOELLIFTEN VOOR HULPBEHOEVENDE OUDEREN

De heer Joris

Dank u, Voorzitter,

Mijn eerste interpellatie was gebaseerd op een restant uit mijn jeugd, want ik ben eigenlijk opgeleid als wis- en natuurkundige en toen ik daar in dit 'ouderencahier, ouderen in beeld' de kaart zag met de inkleuring van de verschillende categorieën ouderen met een handicap die een of andere tegemoetkoming krijgen, dan vond ik al onmiddellijk dat het zeer vreemd was dat men in sommige regio's donkerrood gekleurd, ongeveer per duizend ouderen ongeveer drie keer meer tegemoetkomingen had dan in andere regio's.

Dat vond ik al vreemd, vooral omdat gehandicapt zijn een medische factor is. Dat hangt niet echt nauw samen met de sociaaleconomische status, want een heleboel dingen verschillen enorm, of men een rijke gemeente is of een arme gemeente.

Ik keek eens naar de tabellen, ik had de details vooraf opgegeven om het de gedeputeerde mogelijk te maken dat in detail te bekijken, want het is een detailvraag.

Als we in de tabellen kijken per gemeente krijgen we nog merkwaardiger verschillen.

De tabel 5950 oudere 65-plussers (binnen 10 jaar zit ik er ook in) met een tegemoetkoming aan personen met een handicap. Daar zijn de verschillen zo groot dat ik als wiskundige in eerste instantie denk, dit moet een tel- of registratiefout zijn. Dat zou ook het eerste zijn wat ik zou laten nakijken.

Is dat in alle gemeenten op dezelfde manier geteld of geregistreerd? Waarom twijfel ik daaraan?

- Sint-Martens-Latem afgerond: 37.
- Beveren en Destelbergen: 54, normale cijfers me dunkt.
- Knesselare en Sint-Lievens-Houtem: bijna 150, bijna 5 keer meer dan Sint-Martens-Latem en drie keer meer dan in Beveren of in Destelbergen.
- Zingem: 153.
- Nevele: 174.

Dat zijn zeer grote verschillen. Ik heb in de rest van de tabellen andere tabellen per gemeente bekeken. Het effect van de kleine getallen, als je statistieken maakt met de kleine aantallen, lopen die in het honderd. Dat weet iedere statisticus, dat kan het hier niet zijn, want de gemeenten zijn groot genoeg. U ziet dat aan de verschillen die u in andere tabellen kunt waarnemen.

Ik heb dan ook eens gekeken in de hoogste en de laagste cijfers. In Nevele, 4,7 keer meer uitkeringen dan in Sint-Martens-Latem, zelfs als u denkt dat dit een rijke gemeente is, geeft dat een vertekend beeld. Er zijn verschillende gemeenten waar u 33,5 keer meer uitkeringen hebt dan in andere. Ik zeg niet dat daar gefoeterd wordt, dat is helemaal niet de strekking van mijn vraag. Ik zeg alleen dat dit een alarmbelletje moet laten rinkelen.

We kunnen ook eens kijken naar de kolom 'oudere 65-plussers met IVT'. Dan wordt het nog straffer, nog onwaarschijnlijker.

Per duizend 65-plussers in Kluisbergen zijn er 13 keer meer begunstigden dan in De Pinte.

In Nevele hebt u hetzelfde, maar wat minder extreem, daar is het 'maar' 5 keer meer dan in Sint-Martens-Latem en 4 keer meer dan in De Pinte.

Ook niet de wet van de kleine getallen, ik heb de vergelijking gemaakt. Ik denk niet dat hier bedrog in het spel is, dat is de allerlaatste hypothese, ik zie niet in wie hier profijt van zou kunnen hebben.

Ik heb enkele concrete vragen:

1. Moeten we niet eens controleren of er overal op dezelfde manier geteld en geregistreerd wordt. Beantwoorden de verschillen in dat rapport hier echt aan de realiteit op het terrein, of zit daar een statistische vertekening in?

Ik zie mijnheer Verleyen, hij ziet nog iets uit zijn verleden als wetenschapper, hij denkt dat dit nog wel eens zou kunnen. Statistische vertekeningen komen vaak onbedoeld voor.

2. Stel u voor dat het niet-statistisch vertekend is, dat dit beantwoordt aan de realiteit op het terrein, dat kan. Maar dan moeten we ons andere vragen stellen.
 - Wat loopt er dan mis met de toekenning van die tegemoetkomingen?
 - Hoe verklaart men dan die grote verschillen?
 - Is dat omdat de selectiecriteria zo vaag zijn dat ze in alle gemeenten verschillend worden ingevuld?
 - Of is het omdat sommige gemeenten het stelsel van tegemoetkoming ruime bekendheid geven en dat iedereen wie in aanmerking komt er ook eentje gaat vragen, terwijl men tegen die andere zegt "ze moeten het zelf maar ergens binnen een publicatie of op de webstek vinden", ik weet het niet. Maar het moet onderzocht worden.

Dat lijkt hier een taak, een typisch bovengemeentelijke taak, te groot om door een gemeente te laten doen, te klein om door het federale of Vlaamse niveau te laten doen.

Ik denk dat het hier aan de provincie is om – vooral voor de extreme gemeenten met heel veel toekenningen, of die gemeenten met heel weinig toekenningen – de koppen bij elkaar steken om te weten hoe men dat meet, hoe men het bekendmaakt, hoe men het registreert en dan zien waar het schort.

Het tweede punt komt ook uit dit ouderencahier en het is een beetje minder op basis van cijfers en statistieken. Ik heb in hetzelfde ouderencahier opgemerkt, dat heel veel ouderen in Oost-Vlaanderen – meer dan in West-Vlaanderen, meer dan in alle andere Vlaamse provincies zelfs – problemen hebben met de staat van hun woning. 44,1% van de woningen van 65-plussers wordt door de gebruikers zelf als ernstig onaanangepast beschouwd. Dat is iets hoger dan het Vlaamse gemiddelde, maar ik denk dat dit een statistisch effect is. Het is zo klein dat dit binnen de foutenmarge valt, zelfs ik, zelfs Tanguy Veys gaat niet beweren dat dit de schuld is van het provinciale beleid.

Welke zijn de belangrijkste elementen van onaanangepastheid, die mensen opnoemen?

- trappen in de woning;
- elementen als: de voorzieningen liggen te ver, de woning is te groot nu de kinderen het huis uit zijn, of, de kinderen wonen te ver.

Vooraf dat laatste is vooral een niet-politiek probleem, dat is een dieperliggend probleem van het uiteenrafelen, het uiteenvallen van familiale structuren waar wij weinig of niets aan kunnen doen. U kunt hoogstens eens een bewustwordingscampagne doen, 'bezoek uw oude oom, bezoek uw bejaarde vader eens een keer meer', maar echt veranderen kunnen we dat niet.

Waar we wel iets zouden kunnen aan veranderen is het probleem van de trappen. Er bestaan heel goede systemen van trap- en stoelliften.

Ik heb het niet gevonden op internet, maar ik veronderstel en ben ervan overtuigd dat er al een aantal subsidiesystemen bestaan op Vlaams niveau. Maar als er nog altijd ondanks dat, 44% dit als eerste probleem aanvoelen, betekent het dat de drempel voor de toegang tot die subsidiesystemen te hoog liggen. Ik denk dat er een schreeuwende behoefte is aan een inbreng van de provincie om meer mensen de kans te geven van dat systeem gebruik te maken.

Ik had mijn interpellatie over de trappen en stoelliften al ingediend, toen ik hier nog een advertentie vond die ook over trap- en stoelliften ging, maar daar een aantal elementen bijvoegde waar ik niet aan gedacht had en die in dezelfde aard zitten en die ik hier ad hoc aan toevoeg.

Ik wist bijvoorbeeld niet dat er instapbaden bestonden en zelfs badliften waarin je niet moet gaan liggen maar gaan zitten. Als je dat in eenzelfde reglement kan onderbrengen, dat je subsidiemogelijkheden geeft om oude mensen met een handicap langer in staat te blijven stellen om in hun eigen huis te blijven wonen en zelfstandig zich te beredderen.

Toen ik mijn 'pootje' brak, kwam tegelijk mijn schoonmoeder in de kliniek terecht. Toen ontdekten wij – wat niemand wist – dat mijn schoonvader helemaal niet uit de voeten kon en door mijn schoonmoeder geholpen moest worden. Maar nu lag ze in de kliniek en was hij ook op de sukkel.

DEBATTEN

Dan pas heb ik mij gerealiseerd hoe hoog de drempel dikwijls ligt, om gewoon zelfs aan nauwe, geliefde familieleden hulp te vragen, om te zeggen aan hun dochter of hun schoonzoon (die dat met liefde zouden doen) help mij, want ik geraak niet meer op de trap. Dat is voor vele mensen klaarblijkelijk een heel moeilijke stap. Als u die kunt helpen met een materieel ding zoals een instapbad, of een stoellift of een badlift, dan denk ik dat u gemakkelijk 10 jaar aan hun kwalitatief goed leven kunt toevoegen, zodat ze niet van verpleging afhankelijk zijn, dat ze bij elkaar kunnen blijven, dat ze voor elkaar kunnen zorgen en niet naar een tehuis moeten.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, Voorzitter,

Vraag 1 is bijzonder interessant, maar helaas ook bijzonder moeilijk zodat mijn conclusie zal zijn dat wij de vraag niet hebben kunnen beantwoorden. Ik wil toch even aanduiden hoe dit komt.

Het ouderencahier verzamelt een aantal cijfers, die wij zelf overnemen van diverse diensten en instellingen. U verwijst naar de verschillende reeksen: personen met een handicap, ook inkomstvervangende tegemoetkoming en gerechtigden op een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden en dergelijke.

Wij trekken die gegevens van de federale overheid - dienst Sociale Zekerheid - directie Personen met een handicap, dienst Statistiek en Begroting. Of van de federale overheidsdienst Sociale Zekerheid - directie Personen met een handicap - dienst van tegemoetkoming aan personen met een handicap. U relateert die gegevens naar spreiding op het veld. U vraagt ons daar een onderzoek te doen, wat de oorzaken kunnen zijn van de zeer ongelijke spreiding die u aangeeft.

Dan gaan wij op onderzoek en stellen wij vast dat wij niet in staat zijn met de gegevens waarover wij beschikken, de relatie te maken tot het individueel inkomen of een variatie in het inkomen in een bepaalde gemeente.

Wij beschikken wel voor gemeenten over een globaal belast inkomen, maar niet over de wijze waarop dit gespreid is. Anders hadden wij daar een relatie kunnen leggen naar het aantal mensen die binnen een bepaalde inkomensgroep zitten. Dat hebben wij niet gekund.

Dus de inkomensgrens is bepaald als voorwaarde voor toekenning. Rijkere gemeenten zouden in dat geval minder tegemoetkomingsgerechtigden hebben, maar wij hebben dit niet kunnen onderzoeken. Conclusie: op basis van inkomensgegevens kunnen we geen eenduidige verklaring geven wegens onvoldoende voorhanden zijn van deze.

Sterkere aanwezigheid van voorzieningen voor personen met een handicap zou een andere verklaring kunnen zijn, maar ook op die basis van aanwezigheid van voorzieningen voor personen met een handicap is geen eenduidige verklaring te geven.

Met andere woorden, het is een interessant onderzoek, maar wij kunnen het niet verrichten. Wij beschikken niet over voldoende elementen.

Wellicht zou dit onderzoek, federaal of Vlaams – indien men daar over alle gegevens beschikt – moeten kunnen verricht worden. In alle geval kan ik u zeggen – en dat is toch ook wel een bekommernis van u – dat een willekeurige toepassing van de selectiecriteria niet mogelijk is. De selectiecriteria – ik ga ze niet allemaal opsommen, u kunt ze ook terugvinden – zijn heel duidelijk niet arbitrair toe te passen. Dus ik vermoed dat daar geen oorzaak kan liggen. Informatiespreiding gebeurt niet alleen door sociale diensten van gemeenten maar door tal van andere organisaties, die vaak veel dichter bij de problematiek staan die betrokkenen kunnen hebben.

Heel vaak vertrekt de aanvraag nadat er een intake gedaan is door sociale diensten, door ziekenfondsen, door andere instellingen, die op het terrein een nood ervaren en hier informatie over geven. Dus wij gaan ervan uit dat de cijfers zoals zij in onze gegevens zijn opgenomen, realistisch en juist zijn.

Wij kunnen geen verklaring geven omwille van onvoldoende toereikende data. Het feit dat er inzake informatieverspreiding tal van instrumenten zijn ontwikkeld, draagt alleszins bij tot een goede informatie. Men kan eigenlijk op geen enkele plaats in Vlaanderen nog zeggen dat er in de ruime omgeving van personen die noden zouden hebben, minstens de informatie niet aanwezig is waarover men zou moeten beslissen. Aanleiding tot die informatie is voor een beperkt aantal groepen nog altijd een probleem, maar dit kan het cijfersverschil niet verklaren. Met andere woorden, het is een interessante vraag, we zullen ze op een andere plaats moeten stellen, om te zien of er een antwoord op is. Ikzelf kan geen garantie geven dat wij dit antwoord hier kunnen verschaffen. We kunnen in alle geval aanzetten tot dit onderzoek.

De tweede vraag over ons ouderencahier, het gebeurlijk verlenen van subsidies om de trappenproblematiek op te lossen. Eigenlijk duidt u dat in een ruimere problematiek, waarin ouderen liefst en zo lang mogelijk op een veilige manier in thuiszorg moeten kunnen overleven, gelukkig overleven.

Wij hebben tal van maatregelen die wij binnen ons provinciaal beleid nemen op vlak van zorg, die bijdragen tot het langer thuisblijven van ouderen. Dit gaat heel ver, van ondersteuning van de klassieke diensten voor gezins- en bejaardenhulp tot het subsidiëren in het verleden van mogelijkheid tot dagopname en vervoer naar dagopname (wat men omkaderende initiatieven in de mantelzorg noemde). Bijvoorbeeld, iemand kan overdag niet thuisblijven, moet kunnen naar een dagcentrum vervoerd worden. Zelfs in dat vervoer naar dagcentra komen wij tussen. Dus wij doen heel wat inspanningen.

De inspanning die u vraagt is op infrastructureel vlak binnen een woning. Daar hebben we een beperkt aantal middelen om aan die situaties tegemoet te komen. Het specifieke voorbeeld dat u gegeven hebt, wordt volledig gevat door de Vlaamse overheid die vanuit twee uitvalshoeken dit probleem benadert. Subsidies aan gezinnen die woningaanpassing overwegen in het kader van een thuiszorgsituatie is er een van.

Het tweede is vanuit het Vlaams Agentschap Wonen. Er wordt een Vlaamse aanpassingspremie geboden, die 'à la carte' voor het probleem dat zich in die woning voordoet, een oplossing kan bieden. Het zou arbitrair zijn moesten wij juist kiezen voor de trappen en daardoor andere tegemoetkomingen uitsluiten, wetende dat wij de middelen die wij momenteel besteden aan zorg, thuiszorg en dergelijke meer, zouden moeten gebruiken om hier een aanpassing te doen.

Binnen het budget van Welzijn, Zorg, Gezondheid, kan men natuurlijk zijn middelen maar een keer gebruiken. Men moet keuzes maken. Ik denk dat door het feit dat het Vlaams beleid hier volledig gevat wordt en ook een aantal maatregelen voorziet, wij hierin niet specifiek maatregelen moeten voorzien. In alle geval hebben wij nog altijd de aanvullende leningen voor Oost-Vlamingen met een persoonlijk woonproject. Die aanvullende leningen zijn complementair met alle andere premies. Ze kunnen bij ons gevraagd worden, ook door personen met een fysieke handicap. Ook voor wie zijn woning wenst te verbouwen in functie van installatie van technische hulpmiddelen.

Bovendien is er een reglement dat voorziet – hiermee bereiken we nogal wat mensen op het terrein – in een woonaanpassing door organisaties die woningaanpassingen adviseren en begeleiden in thuiszorgsituaties, dat zij die woning aanpassen en dat advies op een terechte wijze kunnen geven, zodanig dat met een minimum aan middelen woningen kunnen aangepast worden aan de individuele situatie van de zorgvrager.

Wij hebben hier 15 000 EUR ingeschreven in onze begroting. Maar het zijn de adviesverleners die wij hiermee subsidiëren, om hen de mogelijkheid te geven te peilen naar de zorgvragen. Bovendien hebben wij provinciale subsidies voor het oprichten of aankopen of verwerven van woningen in functie van personen met een fysieke handicap. Deze zijn reeds zeer lang van toepassing en voldoende gekend maar er wordt geen gebruik van gemaakt. Het staat toch in een begrotingsartikel. U zou er 1 EUR of 2 000 EUR kunnen opzetten. In ons geval staat er 2 000 EUR op. Het is zeker een van de reglementen die moeten onderzocht worden of zij nog functioneel zijn, want daar wordt geen gebruik van gemaakt. Met andere woorden, ze spelen wel degelijk een rol. Ik denk dat het ook onze opdracht is om thuiszorgsituaties van mensen zo goed en zo lang mogelijk mogelijk te maken. Investeren in infrastructuur zien wij niet als onze opdracht, tenzij heel aanvullend in de reglementen die ik zopas beschreven heb. Het Vlaams beleid speelt hier ten volle op in en doet dat op een zeer degelijke manier en met heel veel middelen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dat was een zeer uitgebreid antwoord, Mijnheer Joris. Ik denk dat het nog niet voldoende is, nog een kort wederwoord.

De heer Joris

Niet echt een wederwoord, maar ik neem aan dat er zeer veel gedaan wordt en dat het goed gestructureerd is, maar 'the proof of the pudding is in the eating'.

Als er nog altijd 44% van de mensen dat als een zeer belangrijk probleem aanvoelen. 44% is niet marginaal. Dan moet u bekijken wat er beter kan. Ik vind niet dat u in een cijfer als 44% moogt berusten. Ik zeg niet dat er geen lovenswaardige en goed bedoelde inspanningen gedaan zijn, maar ik vind 44% te veel om te zeggen "we gaan voort zoals we bezig zijn".

Ik vind dat u zich met goed fatsoen moet afvragen – zonder enig verwijt – 'wat loopt er hier een beetje mis, wat kunnen we verbeteren'.
Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, heel kort. U moet de inspanningen die u kunt doen als provinciale overheid afwegen tegenover de middelen die u voorhanden hebt. Dit is een probleem dat niet specifiek is voor de provincie Oost-Vlaanderen. Wij moeten de middelen zo maximaal mogelijk inzetten om op het terrein resultaat te krijgen. Inzetten op investeringen zou gans onze begroting inzake zorg, met de problematiek die u omschrijft, opslorpen en zou niets overlaten om een verder beleid te voeren op vlak van thuiszorg bij ouderen of bij mensen die in een zorgwekkende situatie zijn.

De heer voorzitter

Ik denk dat het onderwerp 'uitgepraat' is.
Ik zie dat de heer Vercamer terug is, wij gaan terug naar punt 24.

PUNT 24

ICT: UITSCHRIJVEN VAN EEN OVERHEIDSOPDRACHT MET HET OOG OP HET VERWERVEN VAN EEN LICENTIEPROGRAMMA "MICROSOFT ENTERPRISE AGREEMENT" MET EEN LOOPTIJD VAN DRIE JAAR, OP BASIS VAN HET AANTAL WERKSTATIONS

De heer voorzitter

De twee interpellanten hebben gesproken, kort, het antwoord was voorhanden.
Mijnheer Vercamer, bent u in staat om te spreken?

Gelach

Mijnheer Vercamer kunt u antwoorden op de vragen? Dan moeten ze niet meer gesteld worden.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het gaat over de aankoop van Microsoft software. Wij kopen dat nu aan omdat we dat moeten. We kopen dat voor 3 jaar. We bieden aan alle diensten die verwant zijn met de provincie de mogelijkheid om mee in te schrijven op dat project. Er zijn maar een 8-tal potentiële leveranciers in het land. Wij zullen bij hen prijzen opvragen en de onderhandelingen starten.

De heer voorzitter

Mijnheer Fiers, kort alstublieft, ik ken u.

De heer Fiers

Dank u, Voorzitter.

Gedeputeerde, het ging eigenlijk over de keuze die gemaakt is om opnieuw met Microsoft in zee te gaan en niet voor 'Open bron of 'Open Source' software te kiezen.

Ik denk dat een aantal mensen hier in de zaal dat erg betreuren. Er is een vergelijking gemaakt, ik twijfel erg aan de methodiek die daarbij gehanteerd is. Maar goed, het is al iets. Men heeft eraan gedacht om de vergelijking te maken. Dat vind ik al positief, maar ik denk dat die uitkomst niet klopt. Bovendien maak je hier de keuze voor een niet-duurzame oplossing. We kopen eventjes een licentie, goed, voor een aantal jaren. Dan staan we binnen 3 jaar weer even ver. Terwijl we nu een duurzame oplossing hadden kunnen kiezen. Niet door te investeren in licenties in papier, maar door te investeren in personeel en die knowhow zelf op te bouwen.

Daarmee zouden we trouwens een zeer krachtig signaal gegeven hebben naar de buitenwereld toe dat op dergelijke wijze ook een groot bestuur – en we zijn al lang niet meer het enige bestuur dat dit op die manier zou kunnen doen en ook doet – die optie zou gekozen hebben. Ik twijfel er niet aan dat we voor sommige heel specifieke software nergens anders terecht kunnen, of toch niet op deze korte termijn. Maar voor heel veel dingen zoals de 'Office.Sweats' bijvoorbeeld, dat die open source software heel gemakkelijk als alternatief en bovendien gratis is – ik weet dat u daar toch gevoelig aan bent – dat we ons daaraan zouden kunnen begeven hebben en ondertussen die knowhow hadden opgebouwd. Jammerlijke kans gemist.

De heer Veys

Wat ik een beetje verwacht had, dat de gedeputeerde niet echt kon anticiperen op vragen die hij niet gehoord had, of in ieder geval onvoldoende gebriefd werd. In ieder geval wens ik aansluitend bij het pleidooi van collega Fiers mijn ontgoocheling te uiten omdat daarvoor reeds in de vorige legislatuur een pleidooi werd gehouden. Wanneer wij het verslag aan de raad lezen is de conclusie 'het moest en zou Microsoft zijn'. Waarom er niet – dat is de belangrijkste vraag – een soort pilootproject werd opgestart binnen de provincie met misschien een beperkt aantal programma's van open software, binnen een beperkte kring van gebruikers, zonder dat daarbij mogelijke problemen gevolgen kunnen hebben voor de dienstverlening of voor de goede werking.

Ik vind het duidelijk een gemiste kans.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, in deze staan bedrijfszekerheid en bedrijfsgemak voorop. Men heeft dat onderzocht, de technici waren aanwezig op de commissie. Op de commissie is daar geen enkele vraag over gesteld. Ik wil daar toch uw aandacht op vestigen. Ik ben geen specialist, noch in Microsoft, noch in Open Bron, noch in Open Bron systemen. Dus ik kan alleen maar voortgaan op wat de technici in huis zeggen, tot bewijs van het tegendeel.

Stemming

PUNT 32

ONDERWIJS : GOEDKEURING VAN DE GELDELIJKE BEPALINGEN VOOR HET GESUBSIDIEERD PERSONEEL EN HET NIET-GESUBSIDIEERD ONDERWIJZEND, ORTHOPEDAGOGISCH, PARAMEDISCH EN PSYCHOLOGISCH PERSONEEL, HET NIET-GESUBSIDIEERD OPVOEDEND HULPPERSONEEL EN DE NIET-GESUBSIDIEERDE OPVOEDERS

Stemming

DEBATTEN

PUNT 33

ONDERWIJS – SCHOOLREGLEMENTEN: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN DE REGLEMENTEN VAN:

- DE SCHOLEN VOOR GEWOON VOLTIJDS SECUNDAIR ONDERWIJS
- HET PI HEYNSDAELE TE RONSE
- HET PROVINCIAAL CENTRUM VOOR DEELTIJDS BEROEPSSECUNDAIR ONDERWIJS EEKLO
- HET PSBSO SPECTRUM TE BUGGENHOUT
- DE SCHOLEN VOOR BUITENGEWOON LAGER ONDERWIJS

De heer voorzitter

Ik heb een amendement ontvangen bij het begin van de zitting van de heer Marc Joris. Als niemand het woord vraagt geef ik hem meteen het woord om zijn toelichting te geven op het punt.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik had hier 2 opmerkingen over waarvan de een het gebruik van internet betreft, dat ik straks zal doen. Het andere handelt over drugs dat ik ook in een amendementvorm heb gegeven. Ik kijk hier alleen al maar naar de tekst van het algemene overkoepelende reglement waarin staat:

punt 3.7.4.3.1 (voor diegenen die precies willen zijn, blz 26)

"Wanneer een leerling buiten de school betrokken is bij verhandelen, "schenken", aanzetten tot gebruiken van illegale drugs, onder druk zetten of afdreigen van medeleerlingen in verband met drugs, dan zal de school hem/haar helpen."

Er komen daar 4 elementen voor waarin de school gaat helpen. Sorry, maar ik neem aan – hoewel ik zelf strenger zou zijn – dat leerlingen die men betrapt op het gebruik van drugs of op het bezit van drugs, dat men niet onmiddellijk repressief optreedt, dat men die niet onmiddellijk uitsluit, dat men niet onmiddellijk de politie waarschuwt enz.

Bij mij zou het misschien anders zijn, maar het is een respectabel uitgangspunt dat men heel goed kan argumenteren. Haal niet onmiddellijk de zwaarste wapens boven, begin met kleine maatregelen, ondersteunende, helpende maatregelen. Datzelfde echter nog willen doen voor de leerlingen – en dat zijn de schurken die hier genoemd worden – die drugs verhandelen en de anderen onder druk zetten om drugs te gebruiken enzovoort. Sorry, dat is helemaal niet meer realistisch. Tegen zulke knapen of meiden, als het geval zich zou voordoen, moet men onmiddellijk repressief optreden. Daar helpt het niet meer om te praten en te palaveren, zij vegen daar dik hun voeten aan. Zij zijn al veel te ver gekomen voor de zachte aanpak.

Vandaar dat ik een amendement had opgesteld om die passages en de overeenstemmende passages in de reglementen die daarop gebaseerd zijn, te vervangen door het volgende: (het begin is hetzelfde).

" *Amendement 1*

Wanneer een leerling binnen of buiten de school betrokken is bij het verhandelen, 'schenken', aanzetten tot gebruiken van illegale drugs, onder druk zetten of afdreigen van medeleerlingen in verband met drugs, dan zal de school volgende stappen nemen:

- *de ouders* worden gecontacteerd (of als de leerling meerderjarig is valt dat weg), vandaar dat sterretje);*
- *er wordt een tuchtprocedure gestart met het oog op onmiddellijke uitsluiting;*
- *er wordt contact opgenomen met de politie, die eventueel de gerechtelijke instanties inlicht."*

" *Amendement 2*

In de afzonderlijke reglementen worden de nodige aanpassingen aangebracht om ze in overeenstemming te brengen met het algemeen reglement."

(Uiteraard vragen we dat in een stemming, die twee zaken horen samen.) We zullen dat op het einde stemmen, veronderstel ik.

Het andere aspect van het reglement dat ik ongelukkig vind, wil ik nader toelichten. De beperking op het gebruik van internet. Ik ga niet alles voorlezen, enkele kleine details die ik ongelukkig vind.
"Gebruik van het internet. (blz. 21)

Het bekijken van porno, racistische of andere discriminerende websites is verboden."

Ja natuurlijk! Zelfs ik zou hiermee akkoord zijn. Alleen, porno is zeer goed gedefinieerd. Dat is een wettelijk omschreven begrip. Racisme is al veel moeilijker. Discriminerend, dat is zo vaag. Als u op de verkeerde partij stemt hebt u het al aan uw been.

Verder, punt 4, over de toepassing die leerlingen zelf op internet realiseren. Weer pornografische, racistische, gewelddadige of mensonterende inhoud. (U vraagt zich af welke werken dat zullen zijn), alle elementen van de wet op de privacy, auteursrecht, ze bevat geen informatie die kan beledigen, of schade berokkenen. Dat komt dan nog een paar keer verder terug. Mensonterend, de wet op de privacy, beledigen, kwetsen, schade berokkenen, dat wordt hernomen.

Nu is het begrip 'schade' juridisch zeer goed omschreven.

Het begrip 'beledigen' en 'kwetsen' is dat helemaal niet. Ik beroep mij hier op een ervaringsdeskundige als Salman Rushdie. Hij zei "in geen enkel mensenrecht is er sprake van het recht om niet beledigd te worden, als zo een recht bestond, zouden we allemaal moeten zwijgen". U kent dat heel goed uit de dagelijkse praktijk, u geeft aan een collega of iemand van een andere partij, of aan iemand in de tram een goed bedoelde kritiek. Bijvoorbeeld 'uw broek staat open' of 'in uw teksten zitten nog taalfouten', de ene beschaafde mens zal zeggen "sorry, bedankt dat u het zegt" en zal die fouten verbeteren. Een andere zal zich gekwetst en beledigd voelen. Een andere zal beginnen argumenteren. Dat begrip 'gekwetst' en 'beledigd' dat we zo graag gebruiken in wetten en reglementen zegt eigenlijk niet zozeer iets over degene die de handeling stelt en u kunt hem hiervoor ter verantwoording roepen als hij een verkeerde handeling stelt, maar anticipeert op de reactie van degene die met die handeling geconfronteerd wordt. Zo werkt dat niet.

Het begrip racistisch en discriminerend.

Ik zal een voorbeeld nemen dat aansluit bij wat mijnheer de voorzitter daarstraks zei.

Veronderstel eens dat een leerling – neen, hij gaat niet op een webstek van het Vlaams Belang kijken of zelfs niet van Geert Wilders – zegt "is dat vandaag de verjaardag van de val van Frankrijk en Winston Churchill, die daar zijn ongelooflijk dappere toespraak houdt van 'wij zijn de laatsten die nog overeind blijven, de laatsten die nog weerstand bieden tegen het nationaal-socialisme?' Ik ga eens een webstek openen waarin de verzamelde werken, toespraken, tussenkomsten van Winston Churchill staan."

Die leerling kunt u er aan de hand van dit reglement op basis van verschillende artikels uitschoppen!

Als u de verzamelde werken van Winston Churchill leest – ik heb er een flink aantal van gelezen want ik heb wel iets voor die man – dat was een paternalistische racist weliswaar, maar een notoire racist, die er heilig van overtuigd was dat het de taak van het blanke Britse ras was om over de gekleurde volkeren te heersen. Hij was er heilig van overtuigd dat de Britten dat beter zouden doen dan zichzelf. Dat is racisme. Niet hetzelfde soort racisme als dat van zijn grote tegenstander Hitler, maar dat is naakt racisme. Hetzelfde als u de brieven, tussenkomsten, toespraken van Montgomery leest. Idem wat Montgomery over Afrikanen schreef. Dat zou mij een proces opleveren als ik het in eigen naam of in naam van mijn partij zegde.

De heer voorzitter

70 jaar geleden, Mijnheer Joris. Dit is een semantische discussie. Het is ook 70 jaar geleden. Kom terug naar uw punt, de reglementen van de school.

De heer Joris

Ik zou willen dat we in het schrijven van reglementen zulke vage, juridisch niet-afdwingbare begrippen, en niet-grijpbare begrippen, interpretatieve begrippen, weg zouden laten. Ik zou als allerlaatste puntje het begrip 'kwetsend' naar voor willen brengen. Nog eens.

DEBATTEN

Veronderstel – ik ga nu een heel ander uitgangspunt nemen dan dat van daarjuist – dat u een politiek vluchteling bent uit Rwanda. Een Tutsi, die hier in de jaren '90 is aangekomen en zichzelf of een van zijn kinderen zit in school en die denkt 'ik ga eens een werkje maken over de verkiezingscampagne van de CD&V'. Hij opent een webstek en hij vindt op de verkiezingsite de heer Dehaene in volle glorie. Hij weet, een Tutsi zijnde, ah dat is de man ...

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, dat gaat niet, u moet uw punt afsluiten.

De heer Joris

...dat is de man die ervoor verantwoordelijk is dat er 800 000 van mijn mensen zijn afgeslacht. Die zal zeer gekwetst zijn.
Dus, let goed op, zulke wetten en reglementen, als u die objectief en nuchter gebruikt, op de duur snijdt u ermee in uw eigen vlees. Herschrijf dit, herwerk dit en gebruik juridisch duidelijke onbetwiste begrippen. Dank u.

De heer Franck

Voorzitter, ik denk dat het de taak is van een voorzitter om nu en dan de interpellant terug te roepen tot de kern van de zaak. Wij zijn hier bezig met de rol van de provincie enz. Dat zijn toch zaken die met de provincie als dusdanig niets te maken hebben. Zo gaat men mensen weggagen. Toevallig zitten er nu een aantal mensen in het publiek, ik geef die mensen een pluim omdat ze blijven. Want dit heeft niks met de provincie te maken. Als wij onszelf een beetje au serieux nemen dan moeten er een aantal zaken verdwijnen uit deze raad.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, Voorzitter.

Met betrekking tot het amendement zou ik willen voorstellen aan de raad om dat te verwerpen.

1. Zijn er inderdaad 2 verschillende artikels. Een waar het gaat om het druggebruik buiten de school. Een ander gaat over het druggebruik binnen de school.
Datgene binnen de school spreekt wel degelijk over het verwittigen van de politie en zware tuchtsancties.
Datgene buiten de school is iets milder van aard en spreekt eerder van begeleiding. Ik vind dat ook maar normaal, de feiten hebben zich ook buiten de school voorgedaan.
2. Het gaat hier over minderjarigen. Ik ben nog altijd niet beschaamd om bij minderjarigen eerst tot begeleiding over te gaan, alvorens men tot sanctioneren overgaat.

Dus, ik zou voorstellen aan de raad om het amendement te verwerpen.

Wat alle andere opmerkingen betreft over het juridisch sluitend maken van het reglement, ben ik mij goed bewust dat dit reglement waarschijnlijk niet 100% juridisch sluitend is. Ik ben er mij ook bewust van dat geen enkele wet in dit land juridisch sluitend is. Was dit het geval, dan waren rechtbanken al lang niet meer nodig geweest.

Stemming amendement

Stemming punt

PUNT 34

PTI NINOVE: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE RENOVATIE VAN DE PLATTE DAKEN VAN DE KLASSENVLEUGEL, HET NOG NIET GERENOVEERDE DEEL VAN DE ADMINISTRATIE, DE REFTER EN HET DAK VAN DE SPORHAL

De heer Veys

Dank u, Voorzitter.

Wij zullen het punt goedkeuren, maar ik wens mijn verwondering uit te drukken over het feit dat in het verslag aan de raad sprake is dat de daken hoogdringend aan vervanging toe zijn.

Op de commissie zei de gedeputeerde dat ik niet mocht klagen. In zitting van 27 november 2008 stelt de deputatie 'de daken zijn hoogdringend aan vervanging toe'.

We zijn nu juni, dat is toch snel op de bal maar ik weet niet of dit wel zo snel is, ik ben eens gaan graven in de historiek van het ganse gebouw. Uiteindelijk is alles aan elkaar gekoppeld en de problematiek die ineens in 2008 hoogdringend is, stel ik vast dat die er al sinds 2002 op staat. Ik ben nog verder gaan graven, ik heb gezien dat er in totaal 4 dossiers zijn geweest inzake de 'salamiherstellingen' van het dak in Ninove:

- een eerste in 2004: vernieuwen dak administratie;
- een tweede in 2002: renovatie dak refter en herstellen van lekken;
- een derde gaat terug naar 1997: dakrenovaties atelier;
- een vierde in 1995: huisbewaarderswoning, renovatie dak.

Men had veel dringender moeten ingrijpen.

We zijn blij het vandaag te kunnen goedkeuren, maar we moeten er komaf mee maken want we stellen vast dat het in 2008 hoogdringend was en we pakken het nu aan. We hadden het al veel langer moeten doen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

De collega mag zich niet miskijken op het dossierbeheer van de dienst Patrimonium. Elk dossier dat op een bepaald moment door een dienst wordt aangeleverd krijgt een dossiernummer en zit daar in. Dat betekent nog niet dat het onmiddellijk alle processen heeft doorlopen en dat het ook hoogdringend zou zijn.

Trouwens er zijn ook in het verleden al herstellingen gebeurd. Alleen is het deze keer de bedoeling om echt de volledige daken aan te passen en geen oplapwerk te doen, zodanig dat zij ook volledig gerenoveerd zijn voor 20 jaar en dat er zonnepanelen kunnen op geplaatst worden.

Voor het overige wil ik mij aansluiten op wat de voorzitter tijdens de commissiezitting zei: "voortaan zullen we het woordje hoogdringend vervangen door onverwijld".

Stemming

DEBATTEN

PUNT 35

PROVINCIALE INSTELLING VOOR MORELE DIENSTVERLENING OOST-VLAANDEREN: BEGROTING 2009 - 1STE REEKS
WIJZIGINGEN: VERLENEN VAN EEN GUNSTIG ADVIES

PUNT 36

PROVINCIALE INSTELLING VOOR MORELE DIENSTVERLENING OOST-VLAANDEREN: BEGROTING 2010: VERLENEN
VAN EEN GUNSTIG ADVIES

De heer Veys

Een korte stemverklaring die ook geldt voor het daarop volgende punt (punt 36).
Wij zullen ons onthouden. Niet zozeer omdat wij de vrijzinnigen hun euro of hun penning niet gunnen, maar wel over de vorm of op de wijze waarop dit dossier naar de raad komt. Ik verwijt niets aan de deputatie, ik verwijt zelfs niets aan de diensten. Zij werken binnen het wettelijk kader zoals de federale overheid dat heeft uitgetekend. Ik keur niet graag 'een kat in een zak' goed. Ik weet graag wat wij goedkeuren. In deze waardeer ik alvast het engagement van de bevoegde gedeputeerde om in de toekomst inzake de rapportering, betreffende de werking van deze centra toch een inspanning te doen.

De heer Franck

Ik sluit mij aan bij de vorige spreker in die zin, wij bekijken bijvoorbeeld de moslimfabrieken bij wijze van spreken met een loep. Hier zie ik een heel summiere samenvatting van een aantal zaken. Bijvoorbeeld, naar inkomsten toe zijn enkel de gegeven subsidies als inkomsten beschouwd. Terwijl ik mij kan voorstellen dat er spreekbeurten georganiseerd worden, waar eventuele inkomsten zijn, ook uitgaven uiteraard.

Wij gaan dat punt wel goedkeuren, maar ik denk dat er inderdaad van ons ook misschien een signaal moet gegeven worden aan deze koepels om eens op een andere manier hun begroting voor te stellen, het liefst iets duidelijker.

De heer voorzitter

We gaan stemmen over de punten 35 en 36 alsof ze beiden apart gestemd zijn.

Stemming

De heer voorzitter

Gedeputeerde De Buck moest wegens een persoonlijke aangelegenheid even een half uur de raad verlaten, we zijn een beetje sneller gegaan. Ik stel dus voor dat we verder gaan met punt 41 en wachten op de aanwezigheid van mijnheer De Buck.
Sluit de raad zich daarbij aan?
Dank u wel.

PUNT 41

VOORSTEL VAN STEVE HERMAN: "HET AANMOEDIGEN EN SUBSIDIËREN VAN DE AANMAAK EN UITVOERING VAN LICHTPLANNEN VOOR OOST-VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN"

De heer Herman

Dank u, Voorzitter, Collega's,

Verschillende steden zijn bezig of denken eraan om een zogenaamd "lichtplan" op te maken. Onder andere ook de stad waar ik woon, Aalst, start binnenkort met het opmaken van een zogenaamd "lichtplan". Hierbij wordt gezocht naar de meest adequate combinatie van functionaliteit, esthetiek en energie. Een lichtplan moet dus van de stad of gemeente tegelijk een attractieve, energievriendelijke en veilige stad of gemeente maken.

Het hoeft geen betoog dat functionele en decoratieve verlichting van straten, pleinen, parken alsook de verlichting van bijzondere sites, monumenten en andere waardevolle gebouwen evenals tijdelijke sfeerverlichting voor de feestperiodes en speciale evenementen een warm, aangenaam en aantrekkelijk gevoel uitstralen, zowel voor de inwoner als voor de toerist.

Een goed doordacht verlichtingsplan zorgt tevens voor meer verkeersveiligheid en vermindert het subjectieve of objectieve gevoel van onveiligheid.

De stad Aalst maakt zich sterk dat, door energiebesparende maatregelen, het lichtplan zoals het weren van overtollige verlichting, het gebruik van spaarlampen, enz. zichzelf, evenals de uitvoering van het plan, op de lange termijn terugbetaalt.

Kortom, attractiviteit, veiligheid, milieuvriendelijkheid en zuinigheid zijn de centrale begrippen van een goed lichtplan.

Enig nadeel hierbij is uiteraard de initiële kostprijs voor het opstellen van zo'n plan (Aalst raamt de kostprijs op ongeveer 200 000 EUR) zodat, gezien de huidige financiële situatie, steden of gemeenten ertoe kunnen besluiten om géén lichtplan aan te maken, zelfs al is het een kostenbesparende operatie op lange termijn.

Aangename, veilige, zuinige en milieuvriendelijke steden en gemeenten betekenen ook een meerwaarde voor de provincie.

Vandaar mijn twee voorstellen, Collega's.

" Artikel 1

De Oost-Vlaamse deputatie zal maatregelen nemen om de steden en gemeenten te stimuleren met betrekking tot de aanmaak van een lichtplan.

Artikel 2

De Oost-Vlaamse deputatie zal een budget vrijmaken en een reglement aanmaken ter subsidiëring van steden en gemeenten met betrekking tot de aanmaak van een lichtplan."

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, Voorzitter,

Zo een initiatief als dat van de stad Aalst, om de openbare verlichting grondig onder de loep te nemen is natuurlijk alleen maar toe te juichen. Als beheerder van het openbaar verlichtingsnet hebben de gemeenten inderdaad een grote verantwoordelijkheid, al was het maar omdat het ook een gigantisch kostenplaatje voor de stadskas of de gemeentekas met zich meebrengt.

Ik heb mij een beetje geïnformeerd bij de stad Aalst.

De 200 000 EUR waarover u het hebt, is het budget dat binnen de stad gereserveerd is voor een studie bureau dat een onderzoek gaat doen naar mogelijke alternatieven zowel voor de functionele als voor de decoratieve verlichting.

DEBATTEN

In andere gemeenten opteert men ervoor om zo een studie in eigen beheer te laten uitvoeren. Ik heb mijn licht ook eens opgestoken bij een stad die ik redelijk goed ken en die van grootte een beetje vergelijkbaar is met de stad Aalst, namelijk Sint-Niklaas. Daar heeft het stadsbestuur van de netbeheerder de nodige basisgegevens gekregen over het aantal lichtpunten, de uitrusting ervan en het energiegebruik per lichtpunt. Op basis van die gegevens hebben ze dan zelf een investeringsplan opgesteld om systematisch de openbare verlichting te vernieuwen en zuiniger te maken.

Voor de decoratieve verlichting hebben ambtenaren van de dienst Monumenten, de dienst Patrimonium en de dienst Milieu zichzelf verdiept in de materie om te komen tot vernieuwende en besparende voorstellen. Trouwens, een zeer succesvol verhaal. U moet als het donker is maar eens door Sint-Niklaas wandelen.

Dit om aan te geven dat gemeenten voor een zelfde beleidsdoelstelling een totaal verschillend traject kunnen kiezen en ik wil mij daarbij niet uitspreken over wat het meest perfecte traject is. Het heeft natuurlijk ook te maken met het aantal mensen dat men in huis heeft, de middelen die men kan vrijmaken en dergelijke meer.

Niettemin ben ik van oordeel dat de financiële ondersteuning van gemeentelijke lichtplannen geen prioriteit moet zijn voor de provincie.

1. Omdat de praktijk uitwijst dat die investering in nieuwe en zuinige verlichting zichzelf redelijk snel terugverdient. De collega heeft er trouwens al naar verwezen.
De terugverdientijd varieert van 2 tot maximum 10 jaar. Wij zouden dus eigenlijk een investering doen in iets waar de gemeente zelf nog eens extra op kan verdienen.
Dat lijkt mij een beetje teveel van het goede.
2. Het is de netbeheerder Eandis die decretaal verplicht is om de vijf jaar een energieaudit op te stellen voor gemeentelijke openbare verlichting. Dus het basismateriaal voor het lichtplan zou eigenlijk moeten geleverd worden door de netwerkbeheerder. Naar verluidt behoort dat ook voor hen niet tot de hoogste prioriteiten. Maar dat betekent nog niet dat de provincie dat moet doen in plaats van de netbeheerder en dat de provincie daarvoor moet bijspringen.

Ik wil het raadslid wel attent maken op de inspanningen die wij als provincie doen om de gemeenten te sensibiliseren voor het opmaken van een lichtplan. Zo hebben we samen met de Bond Beter Leefmilieu in december vorig jaar alle Oost-Vlaamse gemeenten uitgenodigd om in Sint-Niklaas ook kennis te nemen van het "Lichtplan". Heel wat Oost-Vlaamse gemeenten waren die dag present en hopelijk leidt dit ook tot evenveel concrete initiatieven.

Samengevat, ik denk niet dat het een kerntaak is om het opmaken van dergelijke plannen op de provinciale schouders te nemen.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Herman, houdt u uw artikels ter stemming staande?

De heer Herman

Ja, Voorzitter, en ik zou graag een aparte stemming over de twee artikelen hebben.

De heer gedeputeerde Hertog

Voorzitter, ik heb net gezegd dat wij bijvoorbeeld een sensibiliseringsactie in Sint-Niklaas hebben gedaan, waar wij gemeenten op hebben uitgenodigd. Moeten wij nu iets stemmen dat we eigenlijk al doen?

De heer voorzitter

Mijnheer Hertog, ik vraag of hij de stemming wilt en hij zegt "ja". We gaan stemmen.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik stel toch voor om het te verwerpen, Voorzitter.

De heer voorzitter

De deputatie stelt voor om het artikel te verwerpen.

Stemming artikel 1

Stemming artikel 2

PUNT 42**AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS: KENNISNEMING VAN:**

- HET JAARVERSLAG, DE JAARREKENING EN HET VERSLAG VAN DE COMMISSARISSEN VAN HET JAAR 2008
- DE BEGROTING 2009

De heer Veys

Dank u, Voorzitter,

Ik wens mijn twee vragen die ik op de commissie heb gesteld in herinnering te brengen.

De decretale verplichting om verslag uit te brengen, zowel op de commissie als op de provincieraad ontslaat de gedeputeerde niet van de verantwoordelijkheid of van de verplichting om ook op de gestelde vragen te antwoorden.

Ik denk dat de gedeputeerde er zich iets te gemakkelijk van af maakt door te stellen dat vragen omtrent de werking van het provinciebedrijf enkel thuishoren in de raad van bestuur. Ik heb mij daarover bevroegd en het decreet is daar duidelijk. Het feit dat het hier geagendeerd wordt, impliceert ook dat hier vragen kunnen gesteld worden en dus beantwoord moeten worden.

Trouwens, u verwees naar het feit dat onze fractie een vertegenwoordiger heeft. Dat klopt, maar de rol die de vertegenwoordiger daar heeft binnen de raad van bestuur, is niet vergelijkbaar met de rol die wij hier hebben als provincieraadslid.

Het is ook zo dat er hier collega's zijn die bijvoorbeeld geen lid zijn van een fractie en ook zij hebben recht om vragen te stellen of om geïnformeerd te worden en ze hebben geen vertegenwoordiger. Uiteindelijk komen wij telkens terug naar hier in de provincieraad, waar er wel degelijk vragen kunnen gesteld worden.

De 2 belangwekkende vragen:

1. Vorig jaar hebben wij de tarieven verhoogd van het autonoom provinciebedrijf om zo een aantal meerinkomsten te genereren. Heeft dit ook gevolgen gehad voor het aantal bezoekers sinds de invoering van die hogere – en naar onze mening – minder sociale tarieven?
2. Hoe ver staat het met de onderhandelingen over de mogelijke verhuis of verkoop of ontlening van het standbeeld van Cyriel Delannoit beter bekend als 'Tarzan' in het domein De Gavers, mogelijks richting stad Geraardsbergen?

De heer gedeputeerde Hertog

Voorzitter, de collega kent mijn standpunt hierover. Dit is een kennisneming. Wij hebben een raad van bestuur waar dat grondig besproken is en waar ook alle vragen kunnen gesteld worden door de vertegenwoordiger van zijn fractie.

DEBATTEN

Die kennisneming doen wij ook om de provincieraadsleden zo goed mogelijk te informeren, zodanig dat zij alle mogelijke vragen kunnen stellen tijdens de begrotingsbesprekingen, de budgetbesprekingen, waar de budgetten van De Gavers op de agenda staan. Daar bestaat er alle mogelijke ruimte om die vragen te stellen.

Omdat ik een vriendelijk mens ben zal ik antwoorden op zijn twee vragen.

Antwoord op vraag 1 : neen.

Antwoord op vraag 2 : Er is antwoord gegeven aan de stad, wij wachten op een reactie.

Kennisneming

De heer voorzitter

Er is kennis genomen.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, ik dank de gedeputeerde voor zijn uitgebreid antwoord. In verband met het antwoord dat gegeven werd aan de stad Geraardsbergen, kunt u ook toelichten wat het antwoord is?

De heer gedeputeerde Hertog

Ik ken het antwoord niet meer in detail, het had iets te maken met een bedrag dat wij zouden vragen aan hen omdat we die sokkel moeten vernieuwen en dergelijke meer en de kostprijs van het metaal waaruit het gemaakt is.

PUNT 43

PROJECTVERENIGING KALE-LEIE ARCHEOLOGISCHE DIENST (KLAD): GOEDKEURING VAN DE VERLENGING VAN DE INTERGEMEENTELIJKE PROJECTVERENIGING VOOR EEN PERIODE VAN 6 JAAR

Stemming

PUNT 44

PROJECTVERENIGING ARCHEOLOGISCHE DIENST WAASLAND (ADW): GOEDKEURING VAN DE VERLENGING VAN DE INTERGEMEENTELIJKE PROJECTVERENIGING VOOR EEN PERIODE VAN 6 JAAR

Stemming

PUNT 45

MUSEA:

- KENNISNEMING VAN:

- HET CULTUREELERFGOEDBELEIDSPLAN 2009-2014

- HET PROTOCOL VAN AKKOORD VAN 2 MAART 2009 OVER DE UITBOUW VAN EEN COMPLEMENTAIR CULTUREELERFGOEDBELEID

- GOEDKEURING VAN HET CULTUREELERFGOEDCONVENANT TUSSEN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP EN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

De heer voorzitter

Mijnheer Dauwe, mag de bespreking van beide punten doorgaan?

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, indien ik de diverse standpunten goed heb kunnen verzamelen, dacht ik dat het cultureel erfgoedconvenant dat zou gesloten worden tussen de Vlaamse Gemeenschap en onze provincie, zeker en vast zou moeten behandeld worden omdat deze erfgoedconvenant inhoudt dat onze provincie volgend jaar zeker de 300 000 EUR subsidie niet zou kunnen verkeerd lopen.

Wat betreft het tweede punt, de kennisneming, dacht ik van een aantal collega's begrepen te hebben dat dit het best zou uitgesteld worden omdat dit een voorstel moet zijn van een grondige bespreking

De heer voorzitter

We gaan het uitstellen tot 8 juli.

Mijnheer Dauwe, ik heb het goed begrepen, u vraagt de stemming over het punt dat moet gestemd worden en dat belangrijk is voor de raad, de goedkeuring van het cultureelerfgoedconvenant tussen de Vlaamse gemeenschap en de provincie Oost-Vlaanderen.

- *Goedkeuring van het cultureelerfgoedconvenant tussen de Vlaamse gemeenschap en de provincie Oost-Vlaanderen*

De heer Veys

Dank u, Voorzitter,

Ik wil mijn verwondering uitdrukken over de wijze waarop dit convenant tot stand is gekomen. Men schermt er een beetje mee dat het van Brussel komt, tegen onze wil, maar het is duidelijk: de provincie is betrokken geweest bij de opmaak van dit convenant. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat minister Bert Anciaux in al zijn wijsheid en in al zijn ijver – ik ben hem in de voorbije weken samen met zijn kabinet op vele markten tegengekomen, dus zeg nooit dat er op de kabinetten niet gewerkt wordt – dat het niet de minister is die een tekstje heeft opgesteld en dat wij daar zomaar akte van nemen.

Ik ga ervan uit dat dit convenant het resultaat is van een onderhandelingsproces, tussen de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Oost-Vlaanderen. Het feit dat daar de naam op staat van Gouverneur Denys, denk ik niet dat dit impliceert dat het de gouverneur zelf geweest zal zijn, maar wel de diensten Cultuur van de bevoegde gedeputeerde en zelfs de griffier staat eronder.

Ik vind het een beetje te gemakkelijk om te zeggen dat we de kennisneming tijdens de volgende legislatuur doen en we ons nu enkel gaan beperken tot het protocol, met als belangrijkste argument 'anders missen we de centen'.

Echte doorslaggevende argumenten heb ik hier nog niet gehoord. Ik hoop dat ik die nog mag vernemen van de gedeputeerde. Anderzijds, u enkel beperken tot die convenant is ook een beetje onzinning, want het is duidelijk dat we al die documenten samen in een geheel moeten zien, het een is verbonden aan het ander. Nu hebben we dat eigenlijk op een drafje op de commissie gekregen. Er is niet echt een toelichting geweest. De monden werden een beetje gesnoerd met als argument dat we het gaan uitstellen tot de volgende raad. Ik heb toen al gewaarschuwd, maar het heeft weinig zin van het een maand uit te stellen als wij volgende maand alles opnieuw in dezelfde vorm gaan voorgeschoteld krijgen. De manier waarop het nu gebeurt heeft er alles van weg. Uiteindelijk zult u niet echt kunnen sleutelen aan de bijhorende documenten, want die zijn de basis van dit protocol.

Vandaar, ik wil vernemen van de gedeputeerde wat nu de sluitende argumenten zijn, waarom wij dat vandaag moeten goedkeuren, waarom wij ook dat protocol niet kunnen uitstellen naar volgende maand. In tweede orde wil ik ook vernemen hoe men zal omgaan met de andere documenten, want ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het heeft weinig zin om voor de galerij vandaag te zeggen "we gaan hier vandaag alles uitstellen wat we kunnen uitstellen" om dan tot de vaststelling te komen dat we niets veranderen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Dauwe, ik heb wel de kennisneming niet behandeld. Ik heb alleen het tweede punt dat ter stemming moet gelegd worden aangekondigd. Hou dit uit mekaar, want mijnheer Veys verwees ook naar de protocollen.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Het is inderdaad zo. Dit is een dotatie die de provincie elk jaar zal krijgen van de Vlaamse regering en dat steunt op een protocol, zoals staat in de begeleidende tekst die in uw map zit. Het is op 2 maart 2009 gesloten tussen de regering, tussen de Vereniging van Vlaamse provincies en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. De provincie is daar geen rechtstreekse gesprekspartner in geweest. De vertegenwoordigers van de provincies – die uiteraard deel uitmaken van de Vlaamse Vereniging van Provincies – hebben wij met de minister, met zijn kabinet op verscheidene echelons daarover gesproken. Het resultaat is deze culturele erfgoedconvenant.

Ik heb naar aanleiding van de bespreking op de 4de Commissie ook contact genomen met de directie van onze cultuurafdeling en ze hebben mij nog deze middag gezegd dat minister Anciaux dat getekend heeft. Wij moeten daarmee akkoord gaan, dat is iets dat we krijgen. Ik zou bijna zeggen een gekregen paard kan men niet in de bek kijken, om deze nogal onvriendelijke Vlaamse uitdrukking te gebruiken. Wanneer wij dat niet tekenen zijn wij inderdaad onze subsidies voor 2010 kwijt. We kunnen natuurlijk in procedures gaan, ik weet dat wel, maar dat is het antwoord dat men mij duidelijk gegeven heeft. Dus in antwoord op uw vraag 'is dat rechtstreeks met onze diensten behandeld' zeg ik, neen.

Men heeft in het kader van de verscheidene besprekingen en op verschillende lagere echelons uiteraard ook contact gehad – in het kader van kerntakendebatten en van alle mogelijke dingen met mensen van onze diensten – maar het uitgesloten, ingevolge een protocol met de Vereniging van Vlaamse Provincies en steden.

Het tweede punt, de bijhorende documenten in verband met kennisgeving.
Ik wil gerust ingaan op vragen om daar enige toelichting en commentaar bij te krijgen. Anderzijds is het zo dat het eigenlijk ook kennisneming is, dat wij in feite ook zouden kunnen goedkeuren of we akkoord zijn of niet.

Ik ben zeer duidelijk, het eerste punt moeten we aanvaarden en moeten we stemmen. Wanneer we het niet tekenen, hebben we het niet.

Het tweede punt, een kennisneming, ik wil daar alle debatten over voeren maar het blijft een kennisneming.

De heer voorzitter

Het gaat nu over het punt dat moet gestemd worden. Nadien is het kennisneming. We draaien het gewoon om. Is er nog iemand die over de goedkeuring van het cultureel erfgoedconvenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Oost-Vlaanderen het woord vraagt?

De heer Veys

Dank u, voorzitter,
Ik ga niet akkoord met de analyse die de betrokken gedeputeerde maakt.
Ik baseer mij zuiver op de tekst van het convenant. Ik verwijs naar hoofdstuk 1 paragraaf 2. Ik citeer: 'Dit cultureel erfgoedconvenant regelt de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap en van de provincie Oost-Vlaanderen in de uitvoering van het cultureel erfgoedbeleid als vermeld in paragraaf 1' en, belangrijk citaat, 'de visie met betrekking tot de aspecten als vermeld in paragraaf 1 zijn beschreven in het beleidsplan zoals door Oost-Vlaanderen ingediend.'
Dus hier wordt verwezen naar een beleidsplan waar we vandaag geen akte gaan van nemen.

Ik breng nog een tweede citaat onder de aandacht:

'Artikel 9. – de aanvraag voor werkingssubsidie, bestaat een door de provincie Oost-Vlaanderen goedgekeurd cultureel erfgoedbeleidsplan'.

Wat gaan wij hier nog voor de galerij gaan uitstellen? Wij binden ons vandaag en wij leggen ons geen enkele manoeuvreermarge meer op door hier vandaag die convenant goed te keuren.

Vandaar mijn pleidooi, mijn vraag, om het te verdagen naar volgende maand, naar de zitting van 8 juli 2009. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat op 8 juli minister Bert Anciaux niet meer in functie zal zijn. Dank u.

De heer Liebaut

Voorzitter, wat het convenant betreft kan er geen discussie zijn. De wijsheid moet triomferen. Als het inderdaad zo is dat die subsidiëring in gevaar zou kunnen komen, dan moeten we dat gevaar ontlopen. Wat het andere betreft, is het uiteindelijk maar een kennisneming.

Dat sluit dus elk debat, elke discussie achteraf niet uit.

Het beleidsplan is een opgelegde zaak. Met andere woorden, we kunnen daar in deze raad niks aan veranderen.

Vandaar mijn voorstel – maar ik geef toe dat het een persoonlijk voorstel is, niet namens de fractie – dat wij inderdaad het ene zouden goedkeuren, het cultuurerfgoedconvenant gezien de samenhang met het beleidsplan en dat wij van het protocol gewoon kennis zouden nemen.

Ik herhaal, de kennisneming sluit achteraf de discussie, de uitbening, het debat niet uit!

De heer voorzitter

U begrijpt dat ik ben ingegaan op wat de gedeputeerde voorstelde en eerst het convenant wil laten stemmen.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, wat de gedeputeerde heeft gezegd klopt. Dat waren gegevens die niet bekend waren tijdens de commissievergadering, namelijk de goedkeuring van een convenant, omdat daar geld aan vast zit. Ik denk dat het logisch is dat we dit goedkeuren, dat we onszelf niet in de problemen moeten brengen.

Maar de waarheid is: het is ook Vlaanderen die geëist heeft, ons bijna opgelegd heeft om een uitvoerig plan te schrijven, eigenlijk meer dan dat zij moesten weten. Dat is dat beleidsplan. Het is eigenlijk opgelegd, ook door de overheid, om dat erfgoedconvenant te kunnen sluiten. Dus dat klopt. In die zin hangt het wel samen en onze diensten hebben hun best gedaan om dat te maken, dat ontken ik niet. Maar, waar we wel aandacht moeten voor hebben is dat wij als gevolg van dat convenant geacht worden een erfgoedbeleid te voeren in de komende tijd, want dat geld gaat ermee samen en ook het eventueel in dienst nemen van een bijkomend personeelslid.

We hebben in de commissie over de inhoud van dat erfgoedbeleidsplan gezegd dat – als het is wat hierin staat – we daar toch nog iets over te zeggen hebben. We moeten opletten want dat bindt ons ook en dat wilden wij niet doen in de commissie. We willen niet gebonden zijn zonder de discussie over wat in het erfgoedbeleidsplan staat, want daar is toch wel wat over te zeggen.

Dat was het voorstel om dat dan in de commissie te doen. Zo zit eigenlijk de vork in de steel.

De heer voorzitter

Dat is de historiek. Als gedeputeerde Dauwe daar niks meer aan toe te voegen heeft zou ik willen vragen, houdt mijnheer Veys zijn vraag tot uitstel staande? Dan gaan we eerst stemmen over het uitstel van het tweede punt.

DEBATTEN

Stemming vraag tot uitstel

Stemming cultureelerfgoedconvenant

- *Kennisneming van:*

- *het cultureelerfgoedbeleidsplan 2009-2014*
- *het protocol van akkoord van 2 maart 2009 over de uitbouw van een complementair cultureelerfgoedbeleid*

Kennisneming

**Gedeputeerde Marc De Buck is ondertussen terug aanwezig in de raadzaal.
De voorzitter stelt voor om de punten 37, 38, 39 en 40 eerst te behandelen.**

PUNT 37

STREEKPACTEN: STREEKPACT VAN DE RESOC WAAS EN DENDER: GOEDKEURING VAN HET 11DE HOOFDSTUK AANGAANDE TOERISME EN RECREATIE

Stemming

PUNT 38

INFORMATIEPUNT EUROPA DIRECT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT VOOR DE WEDSTRIJD "EUROPESE GEMEENTE VAN OOST-VLAANDEREN"

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We gaan het voorstel goedkeuren, maar ik heb nog een vraag die ik wegens mijn telaar komen niet op de commissie heb kunnen stellen.

Men gaat verder op de ingeslagen weg, maar hoe succesvol is dit reglement al geweest?

Men bouwt een beetje voort op een bestaand reglement. Kan men dat ook uitdrukken in aantallen?

Ik vermoed dat dit één van de redenen is waarom men het verder zet. Kan men even toelichten hoe succesvol het bestaande reglement of de eerste toepassing daarvan al geweest is?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb geen cijfers bij de hand. Ik zal de collega schriftelijk antwoorden.

Dank u.

Stemming

PUNT 39

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "OUDENAARDSESTEENWEG-BOSSTRAAT" ERPE-MERE: DEFINITIEVE VASTSTELLING

Stemming

PUNT 40**PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN (PRS): ADDENDUM PROVINCIAAL BELEIDSKADER WINDTURBINES: DEFINITIEVE VASTSTELLING****Mevrouw Peeters-Muyshondt**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In 1997 werd er aan de Club Van Rome een rapport overhandigd, genaamd 'Factor 4', waarin onder andere zeer uitvoerig de energieproblematiek wordt ontleed en waarin zeer verregaande voorstellen worden gedaan.

Het uitgangspunt was 'tweemaal meer welzijn en toch tweemaal minder verbruik van de hulpbronnen'. Alles draait rond het optimaliseren en rationaliseren van de reeds bestaande energieinstallaties en consumptiepatronen. Het boek beschrijft systemen en technologieën om deze minimale doelstellingen te bereiken, want men kan inderdaad nog veel verder gaan.

Het installeren van windturbines kan een mogelijke optie zijn.

Het is één van de stappen in de goede richting, maar het is niet de enige.

We kunnen reeds enkele voorbeelden aanhalen uit andere Europese landen.

Bijvoorbeeld:

- voor de kust van Portugal en Noord-Ierland wekken golfcentrales en getijdenturbines onder water energie op;
- windmolens in zee bij Denemarken, Duitsland en Spanje leveren driekwart van de duurzame energie in Europa;
- men ontwikkelt zowat overal zonne- en biogassystemen;
- het milieuvriendelijk maken van te renoveren woningen beperkt de uitstoot van kooldioxide. Daar werkt men bijvoorbeeld aan in Frankrijk en in Duitsland;
- in een bepaalde wijk van Londen zet men windmolens op daken en gebruikt men biogas dat onttrokken is aan afval uit scholen en particuliere huizen.

Zo zijn er in elk Europees land wel initiatieven om energie te besparen of te ontwikkelen uit alternatieve bronnen.

Men hoeft dus inderdaad niet alleen voor windturbines te kiezen, zeker niet in ons dichtbevolkte Vlaanderen, waar elk lapje grond en elke open ruimte moet gekoesterd worden.

Ik wil nog even een interessant cijfer meegeven: om 1,5 gigawatt te kunnen opbrengen heeft een nucleaire installatie 10 hectaren grond nodig. Een windturbinepark voor dezelfde capaciteit: 18 700 hectaren.

Daarom raad ik iedereen aan om heel goed na te denken als men kiest voor windturbines.

Onze fractie zal zich onthouden bij deze definitieve vaststelling en wij vragen dan ook met aandrang dat de plaatsing van windturbines zeer goed overwogen wordt en de plaatsen met zeer veel zorg worden uitgekozen, met heel veel respect voor de natuur, voor mens en dier.

We kunnen hier natuurlijk nog een heel lange en verregaande discussie rond voeren, maar dit zijn dingen die ik toch wel even aan deze raad wilde meegeven.

Dank u.

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Naar aanleiding van de opmaak van het provinciale beleidsplan van de windturbines voor Oost-Vlaanderen hield ik hier vorig jaar twee tussenkomsten.

Ik beklemtoonde vooral de slagschaduw hinder en het helikopterwiekeneffect als geluidshinder, die de leefkwaliteit voor de omwonenden sterk naar beneden halen. De molen waarover ik spreek is een windturbine van ongeveer 120 meter hoog en staat meer dan 250 meter van de dichtstbijzijnde woning.

DEBATTEN

Diverse contacten van de gedupeerde bewoners en mezelf met alle betrokken overheden en de private geledingen hebben de leefkwaliteit een stuk kunnen doen terugkeren.

Een sensor doet bij slagschaduw de windturbine stilvallen. Tijdens de avond- en nachtperiode wordt de windturbine bij geluidshinder afgeremd, zodat de hinder verdwijnt. De geluidshinder overdag - vooral bij verminderde aanwezigheid van omgevingsgeluiden, vooral in het weekend - moet nog naar beneden.

Ik blijf het herhalen: de getroffen bewoners zijn ook voorstander van groene energie, maar de locatie van die windturbine is niet goed gekozen.

In 2010 zullen er op een andere industriesite te Oostakker nog drie windturbines bijgeplaatst worden. De wieken van de betreffende turbines kunnen vijf meter langer zijn, zodat de hinder ook verder waarneembaar kan zijn.

Op de hoorzitting werd gemeld dat deze windturbines ingebouwde sensoren zullen hebben tegen de slagschaduw en wieken met daar bovenop roterende kleppen kunnen de geluidshinder beperken.

Maar bij hinder zullen wij hier ook op een gepaste manier reageren.

Geachte Collega's, er werd ons op de laatste 2de commissievergadering gemeld dat slagschaduw en geluidshinder voor veel mensen een groot bezwaar is. Het weten van die hinder op gekende locaties en de vrees om dat door te trekken naar nieuwe locaties dicht bij hen, maakt hen terecht angstig.

Mijnheer de gedeputeerde, ik herhaal mijn oproep aan de verschillende overheden en administratieve diensten voor een juiste inplanting van de windturbines.

Alles, maar dan ook alles moet overwogen worden, ook het sociale aspect, vooraleer een bepaald gebied geschikt wordt bevonden voor de inplanting van één of meerdere windturbines. Het herhaald afremmen of uitschakelen van die windturbines leidt immers tot een economisch verlies.

Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is voor mij ook niet de eerste keer dat ik tussenkom in verband met windenergie.

Wat betreft de opmerkingen over slagschaduw, geluidshinder, veiligheid, enz., daar zal ik het nu niet direct over hebben. Het is hier al genoeg aan bod gekomen.

Vorige week heb ik op de commissie terug een voorbeeld gegeven waarover heel veel bezorgdheid heerst, namelijk het industrieterrein in Maldegem.

Ik wil er de gedeputeerde aan herinneren dat bij de opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan in verband met het industrieterrein in Maldegem in de voorbesprekingen met de gemeenten en de provinciale diensten in één van de eerste plannen stond dat er eigenlijk windturbines moeten worden voorzien op ons industriepark.

Wij hebben daar heel wat over gedebatteerd en met heel wat argumenten kunnen bewijzen dat ons industriepark een historisch gegroeid industriepark is: een KMO-zone die zich uitbreidt, enz., waar er heel wat bewoning is, allemaal vergunde woningen om duidelijk te zijn.

De bewoning naast ons industriepark ligt er ook niet ver af, dus hebben wij kunnen bekomen dat die windturbines niet meer voorzien waren in dit RUP.

Nu stellen wij vast dat in het windplan ons industriepark terug is aangeduid als een zone waar windturbines zouden kunnen.

We stellen ook vast dat er langs de Expresweg intussen een zeven- of negental windturbines op het grondgebied van Maldegem zullen komen. Ze zijn trouwens al goedgekeurd.

Nu dachten wij dat wij als gemeente al genoeg inspanningen doen om windenergie toe te laten.

De problemen die zich voordoen op het industrieterrein zijn alom gekend. Mijnheer Van Pée heeft ze al genoemd. In heel wat industrieterreinen liggen molens stil. De slagschaduw veroorzaakt heel wat hinder en maakt de mensen eigenlijk ziek.

Zoals ik al heb gezegd, is het industriepark van Maldegem historisch gegroeid. Wij hebben daar afspraken over gemaakt en zijn eigenlijk een beetje verwonderd dat dit in het windplan terug is aangeduid.

Op de commissie werd gesteld dat het goed zou zijn een beoordelingskader op te maken of een soort van verordening om zo een legitiem kader te scheppen en tegelijk zo weinig mogelijk bewoners te storen. Dat is natuurlijk zeer prachtig, maar het zou toch logisch zijn dat de verordening samen met het windplan voorligt.

Vandaar mijn grote bezorgdheid.

Met het aanduiden van de zones alleen zetten we eigenlijk de deur open voor van alles en nog wat. Mijn voorstel is dus om het windplan nu nog niet vast te leggen, maar om te wachten tot wanneer er een duidelijk beoordelingskader is en het dan samen op de raad te brengen. Een verordening is één ding. Wat erin staat is natuurlijk nog iets anders.

In een advies, dat ik heb gelezen en dat onderweg is naar de deputatie in verband met een aanvraag van windturbines op ons industrieterrein staat te lezen dat de initiatiefnemer de hinder van de slagschaduw moet beperken door onder andere de windmolen stil te leggen als de buurman hinder zou hebben of door de ramen van de woningen af te dekken.

Ik vind dat het allemaal veel te ver gaat. De buurman zou over de middag het licht kunnen aansteken om zo de groene energie van de andere buurman, die de groene energie opwekt, te kunnen verbruiken.

Ik stel voor om te wachten met dit windplan en een beoordelingskader af te wachten.

Dank u.

De heer Bafort

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik sluit mij volledig aan bij collega Geert De Roo, maar ik wens er u toch nog even attent op te maken dat men bij de beslissing van al dan niet het terrein van Maldegem te voorzien van windmolens ook de veiligheidsnormen naleeft.

De operatoren propaganderen zelf dat er binnen een straal van 400 meter ruimte moet behouden worden.

Wat betreft de ruimte in Maldegem: er zijn woningen in aanbouw op 80 meter, er is een erkend speelterrein en een kinderopvang binnen de 200 meter. Dus ik denk dat de afstand, die de operatoren zelf al heel soepel opstellen, strikt moet nageleefd worden.

Men stelt die heel soepel op, want anders kunnen ze in België nergens windmolens plaatsen.

Men mag ook niet vergeten dat die wieken 20 meter lang zijn. Als zo een wiek loskomt – en in Nederland zijn er twee losgekomen – legt dat een hele verre afstand af. Men moet dus een veiligheid inschatten.

Ik denk dat het heel belangrijk is om de veiligheidsnorm als absolute norm te voorzien. Op die manier kan het niet in Maldegem. Men moet een oplossing zoeken, zoals de Vlaamse regering zelf al voorstelt, en niet tegen is, om langs de N49 een aantal extra voorzieningen te plannen.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat wij nu voor de aanvulling via een aanpassing van het globale, provinciale inplantingsplan staan. Er zijn inderdaad zones in afgebakend, onder andere ook Maldegem.

DEBATTEN

Ik meen te weten dat men niet tegen windmolens is, maar dat er wel een grote bezorgdheid bestaat over de juiste inplanting ervan. We hebben dat ook gehoord bij de andere collega's, in het bijzonder in de KMO-zone in Maldegem, waarvan ik ook een aantal mensen heb ontmoet en waarvan we moeten zeggen dat er een aantal uitdrukkelijke voorstanders zijn. Anderen uiten hun bezorgdheid en zeggen 'wil dat toch nog eens bekijken, vooral om het specifieke'.

Ik denk dat het daarom gaat, met name het specifieke van die KMO-zone waar een heel sterke vermenging is tussen werken en wonen.

Dit is inderdaad een feit en ik meen de bezorgdheid te mogen samenvatten van deze mensen die gezegd hebben van 'wetende dat er een zekere hinder kan zijn, wil daar rekening mee houden wanneer dat moet uitgevoerd worden'.

Natuurlijk is het ook zo dat intussen de technologie niet stil staat. Er zijn evoluties, er komen andere types van windmolens, ook in afmetingen. Er is ook al gesproken over de computergestuurde regelingen, namelijk dat wanneer er teveel hinder is, deze vanzelf uitgeschakeld wordt, enz.

Maar ik denk dat in deze de bevoegde gedeputeerde De Buck, die een wijs man is, daar ook wel bezorgd om is en dat er in de mate van de mogelijkheden gezocht kan worden naar oplossingen die kunnen voldoen aan de gestelde bezorgdheid.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We weten allemaal dat we hier voor een niet eenvoudige problematiek staan.

Ik zal op het einde van mijn antwoord op de individuele tussenkomsten een paar algemene bedenkingen geven, maar die zullen ook al verweven zijn in mijn antwoord.

Mevrouw Muyshondt geeft een analyse van de problematiek van de groene energie waarin wij het inderdaad eens zijn met het feit dat wij hier op een relatief kleine oppervlakte van Europa de 20%-norm opgelegd krijgen, net zoals landen die veel meer oppervlakte hebben en waar men een aantal zaken kan doen die wij niet kunnen doen.

Wij kunnen hernieuwbare energie opwekken met zonnepanelen, maar wij zijn geen zuiders land. Wij kunnen hernieuwbare energie opwekken via water, maar de stroomversnelling op onze stromen en rivieren is zeer beperkt. Over biogasinstallaties, enz. ga ik het niet hebben, maar we kennen ook de talloze actiecomités die men al in het leven geroepen heeft. Wat windenergie betreft is het ook zo dat hoe dichter de bevolking is, hoe groter het risico op hinder is.

Laten we dit stellen en daarin deel ik de analyse van mevrouw.

Dat wil dus ook zeggen dat wij ons best moeten doen, maar dat we voorzichtig moeten zijn.

Is dat juist de bedoeling van dit kader, Mijnheer de Voorzitter?

Dit kader is er om de wildgroei tegen te gaan, sluit a priori een aantal zones uit en duidt er een aantal andere aan waar het zou kunnen.

Of het zou kunnen, moet uitgemaakt worden in een RUP. Daarom is het perfect mogelijk dat een zone - omdat ze aan de algemene bepalingen voldoet die gesteld zijn in dat kader - weerhouden is, maar dat het in het RUP, Collega De Roo, op basis van de opmerkingen die gemaakt worden – en het RUP is een verfijning van het kader - niet meer vermeld wordt.

Daarom juist zeggen we: het kader duidt aan wat zou kunnen, in het RUP wordt aangeduid wat kan.

Dat is een eerste verfijning.

In het kader van het openbaar onderzoek zijn er heel veel bezwaren en opmerkingen toegekomen. In totaal meer dan 190.

De PROCORO heeft dat onderzocht, een aantal verduidelijkingen gedaan, een aantal aanpassingen gedaan en legt een globaal document voor. Een globaal document dat in alle gemeenteraden besproken is, maar waar ook privépersonen opmerkingen hebben kunnen over maken.

Wij leggen dat hier nu voor omdat we, als we een kader hebben, kunnen beoordelen en verfijnen. Als we geen kader hebben, hebben we ook geen enkele reden om in een aantal zones a priori neen te zeggen. Daarin heeft men een aantal algemene richtlijnen gevolgd.

Tot zover mijn antwoord op de vraag van mevrouw Muyshondt, maar het bevat ook al een heleboel algemene zaken.

Mijnheer Van Pée is hier al bij herhaling tussengekomen. Hij is in dat bepaalde dossier eigenlijk een ervaringsdeskundige. Hij heeft gezien wat een inplanting zonder de voorafgaande afwegingen die wij zouden willen creëren als gevolg kan hebben. Hij weet ook welke maatregelen kunnen remediëren. Hij weet ook dat, wat de maatregelen ook zijn, wanneer men niet a priori voorzichtig is geweest, er toch nog altijd hinder overblijft. Dus ik deel zijn analyse.

Mijnheer De Roo gaf een bewogen tussenkomst over een dossier dat hij uiteraard als schepen van de gemeente Maldegem zeer goed kent.

Wij kennen ook de problematiek van deze historisch gegroeide site, waar inderdaad een ruim aantal vergunde woningen staan in een gebied dat paars ingekleurd is.

Anderzijds zijn er ook een aantal voorwaarden, die u zult gevonden hebben in dat windplan, die, onafgezien de kleur, blijven gelden en dat bij de beoordeling daarvan - niet alleen het feit dat het door de inkleuring bij de potentiële zones behoort - het door zijn specifiek karakter ook aan een aantal algemene voorwaarden gebonden is die zullen bekeken worden wanneer de deputatie zal geconfronteerd worden met dit concrete dossier.

Het is inderdaad niet aan deze raad. Het is goed dat het hier besproken wordt, maar wij kunnen hier geen specifiek dossier beoordelen. We kunnen alleen maar zeggen: dat wordt op die manier geoordeeld, dat is het algemene kader.

U bent goed geïnformeerd, u deed een bewogen tussenkomst en wij weten hoe het zit in Maldegem. Trouwens ook collega Beke heeft naar die situatie verwezen.

Ook collega Bafort deelt die bezorgdheid en verwijst naar het belang van grote veiligheidsmaatregelen en grote voorzichtigheid.

Het is juist de bedoeling, dacht ik, van dit kader.

We zijn ook decretaal gehouden om binnen de 210 dagen na de voorlopige vaststelling over te gaan tot de definitieve vaststelling. Ik zou er dan ook voor pleiten om het plan nu goed te keuren.

U weet ook dat de intentie bestaat om te evalueren en om uiteindelijk een provinciale verordening op te stellen in deze.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik hiermee op de voornaamste zaken geantwoord heb en ik vraag dan ook dat het dossier, zoals het nu voorligt, zou goedgekeurd worden.

De opmerkingen van de collega's hebben we in de oren geknoopt.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik begrijp dat iedereen met een opmerking komt vanuit de bezorgdheid van een bepaalde situatie. Het is inderdaad goed, zoals de gedeputeerde zei, dat er een goed kader voor wordt gecreëerd.

Waar ik vooral wat problemen mee had, was de opmerking vanuit het Vlaams Belang, die zeer algemeen was. Het was zo een typische opmerking van 'alle oplossingen zijn goed en alle oplossingen zijn nodig, maar deze is niet de juiste'.

Ik denk dat, als we het energieprobleem willen oplossen, we een en-en-en-oplossing moeten zoeken, waarbij we alle mogelijkheden die we vandaag hebben, zowel qua besparingen, als alle mogelijke alternatieve energiebronnen, zullen moeten aanboren.

DEBATTEN

Anders gaan we in de huidige situatie blijven zitten, waar we vooral een op koolstof gebaseerde economie hebben en dat heeft zeer, zeer veel negatieve gevolgen, niet alleen op gebied van milieu, maar ook kwestie van centen.

Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Aan de gedeputeerde wil ik zeggen dat ieder dossier dat zal ingediend worden over dat industriepark wel een probleem zal zijn. Dat kunt u niet ontkennen.

Ik zeg het nog eens: ik zou liever de verordening gekoppeld zien aan het plan.

Daarom zal ik mij onthouden.

Dank u.

Stemming

De voorzitter stelt voor om punt 48 eerst te behandelen.

PUNT 48

TOEPASSING ARTIKEL 43 VAN HET PROVINCIEDECREET – LEEBEEK: MACHTING VAN DE DEPUTATIE OM EEN PERCEEL GROND GELEGEN LANGS DE LEEBEEK TE GAVERE TE VERKOPEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Toen dit dossier op de commissie kwam, was er enige onduidelijkheid over wie de bevoegde gedeputeerde was, in welke commissie het al dan niet thuishoorde. Ik heb toen verwezen naar het feit dat op het stuk zelf gedeputeerde Dauwe als verslaggever stond genoteerd.

Ik heb een aantal vragen gesteld die men op dat moment niet kon beantwoorden, maar waarvan ik nadien een poging tot antwoord heb ontvangen.

Het betreft een beslissing van de deputatie van 17 juli 2003: aankoop gronden voor de aanleg van een wachtbekken op de Leebeek te Gavere.

Dus op 17 juli 2003 werden er een aantal gronden aangekocht waarvan men toen al goed wist dat men met één stuk grond niets kon aanvangen. Dat wist men toen al, maar blijkbaar was dat de enige mogelijkheid. Blijkbaar wilden de eigenaars niet enkel de gronden verkopen die de provincie nodig had, maar stelde men ook als voorwaarde dat er bijkomend nog een extra stuk grond diende aangekocht te worden.

De provincie is, in het belang van de aanleg van het wachtbekken, ingegaan op dat aanbod. Ik stel vast dat sinds 17 juli 2003 tot eind vorig jaar er geen enkele beslissing is genomen omtrent dit stuk grond, omtrent dit perceel.

Wat doet de provincie?

Ze koopt in juli 2003 een stuk grond en gedurende vijf jaar weet ze dat ze er niets mee is, maar ze doet er niets mee.

U kunt misschien zeggen van 'de provincie doet ook aan speculatie. We hadden verwacht dat de grondprijzen gingen stijgen. Dat is toch een teken van goed beheer'.

Maar ik denk niet dat het de taak is van de provincie om te speculeren met gronden. Ik denk dat het de taak is om met de middelen die zij krijgt van de belastingbetaler goed om te gaan met stukken grond.

Het gaat hier niet over grote bedragen. Het stuk grond zal voor ongeveer 7 000 EUR worden verkocht. Maar de provincie heeft vijf jaar vertikt iets te doen met een stuk grond waarvan ze wist dat ze er niets mee was. Ze heeft het moeten aankopen, maar ze had het al veel langer een ander nut kunnen geven. Ze heeft daar nooit iets mee gedaan, geen enkele poging.

Het is pas nadat eind vorig jaar één van de vroegere eigenaars zei van 'Beste Provincie, ik herinner mij dat u een aantal gronden hebt gekocht, waarvan een stuk van mij, waar jullie niets mee waren en ik zou graag dat stuk grond terug hebben' dat de provincie heeft gezegd: we zullen nu toch een openbare periode starten waarin de kans wordt geboden, ook aan de andere omwonenden, om te bieden. Dus vijf jaar doet de provincie er niets mee en ineens gaan ze die gronden toch ten gelde maken.

Heeft ze daar nu winst mee gemaakt of verlies? Dat is allemaal niet van tel. Wat voor mij belangrijk is, is dat de provincie een stuk grond koopt, weet dat ze het niet nodig heeft en vijf jaar wacht om er iets mee te doen.

Het is pas nadat een clevere eigenaar zegt van 'misschien wil ik toch iets met die gronden doen', dat de provincie ingaat op dat aanbod.

Dat is een duidelijk voorbeeld van slecht beheer, van onzorgvuldig bestuur van de Oost-Vlaamse deputatie.

Van hoeveel andere stukken grond die liggen te verkommeren is het provinciebestuur eigenaar, gewoon omdat ze vergeten is dat we die hebben of er zelfs niet bewust van is dat we die hebben?

Mijnheer de Voorzitter, wij gaan de verkoop goedkeuren, maar toch een sterke vingerwijzing naar het onzorgvuldige bestuur van de deputatie, die gronden in haar bezit heeft, die ze zelfs misschien niet meer weet. Misschien weet ze het wel. Maar laat staan dat ze weet met welk doel ze aangekocht werden en zeker niet als ze aangekocht werden zonder doel.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dat is op de 4de commissie geweest. Ik kon daar toen geen antwoord op geven omdat ik dacht dat het niet voor mij was.

Ik noteer dat de achtbare collega en zijn fractie dat zullen goedkeuren.

Het is inderdaad een beetje een bizar dossier.

Het gaat over 7 000 EUR. De bedoeling was – volgens de informatie die ik heb – om die grond als het ware te bevriezen zodanig dat, wanneer er een wachtbekken zou moeten gecreëerd worden, wij die grond hadden.

Het was een beetje pro-actief dat we dat gekocht hebben.

U ziet het aan mijn lichaamstaal: ik begrijp dat het anders zou kunnen.

Ik denk dat het een daad van goed bestuur is. In elk geval doen wij dat niet om prijzen te beïnvloeden, maar wij dachten dat het nuttig zou zijn dat wij, wanneer er een wachtbekken moet komen, aan een zeer kleine prijs die sleutelgrond in handen zouden hebben.

Ik begrijp dat het enigszins bizar kan overkomen, maar dat is het eerlijke antwoord dat ik u kan geven. Ik zou het willen uitstellen om het te bespreken, maar ik denk dat het de moeite niet waard is. Ik ben akkoord met uw tussenkomst.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Gewoon ter aanvulling ga ik eventjes citeren uit de nota deputatie: perceel nr. 552C2 was niet nodig om de plannen van het bestuur te realiseren. Een beetje verder staat: sindsdien is er met het kwestieus perceel niets gebeurd.

Onzorgvuldig bestuur is wat ik hieruit afleid.

Dank u.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 46

INTERPELLATIE VAN KRISTINA COLEN OVER DE VERLICHTING VAN DE SINT-BAAFSKATHEDRAAL GENT

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We hebben het in een voorgaand punt gehad over lichtplannen in het algemeen. Mijn tussenkomst gaat over één lichtplan in het bijzonder, namelijk dat van de stad Gent dat al sinds 1999 ontworpen is en in fasen wordt ingevoerd. Het is een plan voor heel de openbare verlichting, maar ook voor de monumentenverlichting.

Ik nodig iedereen uit om na zonsondergang eens op het Sint-Baafspein te gaan staan. Aan de ene kant is er de Lakenhalle, het Belfort en het stadhuis, allemaal prachtig verlicht met een moderne witte verlichting, die eigenlijk maar over de gevel scheert zodanig dat men de structuur van het bouwmateriaal en van de gevel nog duidelijk ziet.

Gaat men dan aan de andere kant naar één van onze belangrijkste monumenten kijken, namelijk de kathedraal, ziet men een verlichting die in zijn tijd waarschijnlijk wel goed was, maar nu in contrast toch wel minderwaardig overkomt.

Het is een oranje licht dat pal op het monument schijnt en een stroperige indruk geeft. Men kan niet uitmaken van welke steensoort de kathedraal gemaakt is, toch niet 's nachts.

Nu zijn de drie torens toch één van onze pronkstukken en is dat bijzonder jammer. En hoe langer dat blijft duren, hoe meer het lichtplan ingevoerd wordt, hoe groter het contrast zal worden.

Wat is de rol van de provincie?

Die is overduidelijk.

De kathedrale kerkfabriek is wel de verantwoordelijkheid van de provincie. Zij zijn ook de mensen die de aankoop van de projectoren en de installatie ervan moeten betalen. De financiering om die moderne lichtinstallatie te kunnen aankopen en plaatsen moet eigenlijk van ons komen. Nadien wordt het dan overgedragen aan de stad, ingepast in het openbare verlichtingsnet.

En dan krijgen we de paradox natuurlijk dat de provincie de lasten draagt, maar niet het voordeel krijgt van het verminderde energiegebruik. Maar ik vind dat dit geen punt mag zijn. Ten slotte is het allemaal geld van de belastingbetaler, langs welk kanaal het ook wordt uitgegeven.

Dat lichtplan is natuurlijk niet perfect, maar het is in elk geval energiezuiniger en minder lichtvervuilend dan de oude installaties.

Een minpunt – en iedereen kan dat vaststellen die in Gent rondloopt – zijn de projectoren vanuit het voetpad. Daar zijn er zeer veel klachten over. De mensen zeggen dat ze verblind worden. Men wordt ook verblind als men daarover loopt.

Dus bij een ontwerp voor de verlichting van de kathedraal vraag ik om erop te letten zo weinig mogelijk grondprojectoren te gebruiken, of ze maar te gebruiken waar het voetpad voldoende breed is. Maar dat is op zich een detail.

Mijn vraag is dus: hoe komt het dat het zo lang duurt voor de provincie meegaat in de monumentenverlichting?

Er zijn allicht nog andere gebouwen, eigendom van de provincie, die ook een monumentenverlichting behoeven. Worden daar budgetten voor voorzien? Hoeveel zal dat allemaal kosten? Dat is natuurlijk ook wel belangrijk.

En meer in het algemeen: zijn er andere monumenten, ook buiten de stad, die eigendom zijn van de provincie, waarvoor er een poging tot rationeel energiegebruik of een gestructureerd plan bestaat om de verlichting aan te passen aan de moderne technologieën?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is niet om u naar de mond te praten, maar u zult met mij akkoord zijn dat het uit mijn hart komt wanneer ik zeg dat het de wens is van iedereen dat onze eigendom, de kathedraal, mooi verlicht wordt.

Waarom is dat tot nu toe niet in die mate gebeurd?

Ten eerste is de kathedraal in volle restauratie, maar dat is een drogreden. Ik ga die niet aanhalen.

Maar het tweede punt is toch wel belangrijk, want naar aanleiding van uw interessante tussenkomst heb ik ook wat opzoeken laten doen.

Ik wil vooreerst zeggen dat ik met schepen De Regge in 2007 ook al een onderhoud gehad heb over die zaak. In mijn naam, onder voorbehoud van de goedkeuring van de commissie en van de provincieraad, heb ik gezegd: wij moeten dat laten belichten.

Maar de huidige verlichting, zowel binnen als buiten de kerk, is een zaak van de stad Gent. Dat is namelijk openbare verlichting en openbare verlichting is niet voor de provincie, maar voor de stad Gent. Dat wordt beheerd door Eandis en daar hebben wij geen vat op.

In het gesprek dat we op 14 augustus 2007 hebben gehad, staat duidelijk dat de monumentenverlichting als openbare verlichting wordt beschouwd en dat het stadsbestuur als openbaar bestuur verantwoordelijk is voor de verlichting.

En luister nu goed: het stadsbestuur, en alleen het stadsbestuur, is bij machte om zonder een contract of een conventie van erfdienstbaarheden, lichten te plaatsen op gevels van particulieren.

Dus ik herhaal het even, want het is belangrijk: alleen het stadsbestuur en niet de provincie, is bij machte om voor het Belfort, de kathedraal en andere gebouwen van ons lichten te laten plaatsen. Wij mogen het niet.

Wij vinden dat nuttig en wij hebben ook aan schepen De Regge gezegd dat wij als provinciebestuur, wanneer de noodzaak zich voordoet, daarin gaan tussenkomen en aan de raad gaan vragen daarvoor een speciaal budget te voorzien. Voor de Sint-Baafskathedraal alleen gaat het over 300 000 EUR.

Samengevat moet ik zeggen dat wij, als eigenaar van de kathedraal, die we in volledig beheer gegeven hebben aan de kerkfabriek – dat is het keizerlijke decreet van 1809 - gezegd hebben dat wij akkoord zijn om dat te doen. Maar de bal ligt in het kamp van de stad, die waarschijnlijk nu wacht om twee redenen, met name tot:

1. wanneer de toren hersteld is, zodanig dat men kan focussen;
2. de stad de mogelijkheid krijgt om bij het Mercuriusfonds een project in te dienen dat 20% betoelaging geeft. Wij zouden het saldo dan betalen.

Het allerbelangrijkste van dit dossier is dat alleen de stad dat kan doen omdat zij de enige is die zonder enige eigendomstitel verlichting mag plaatsen op andere gebouwen. Dus het is aan de stad om de concrete situatie op te lossen.

Omdat het een belangrijk dossier is, heb ik mevrouw De Regge een jaar geleden een rappel gestuurd, maar tot nu toe heb ik daar nog geen antwoord op gekregen. Dat is dus wel belangrijk.

Ik wil er de aandacht op vestigen dat niet alleen de Sint-Baafskathedraal van ons is, maar dat wij in de kuip van Gent nog andere eigendommen hebben die we dringend eens moeten bezoeken met de leden van de commissie. Onder andere het Bisschopshuis, het Caermersklooster en de Infirmierie in het Patershol, enz. Dat is heel belangrijk, Mijnheer de Voorzitter. En dan is er natuurlijk nog het Caermersklooster, wat de basis is van het Patershol want daarrond is het Patershol gecreëerd, ons provinciaal administratief centrum 'Het Zuid' en ook de inkom hier. Want men mag zeggen wat men wil van architect Vaerwyck, maar ook ons provinciebestuur heeft zijn charme.

Ik wil natuurlijk ook zeggen dat het een project is van heel veel geld en ik het daarmee niet in de doofpot wil duwen. De Sint-Baafskathedraal is het paradepaardje van Gent. We gaan daar binnenkort een mast op stellen. Ik zou voorstellen dat aan die mast alleen de provinciale vlag mag wapperen en wanneer de paus komt, de pauselijke vlag en wanneer het Gravensteentfeesten zijn, de vlag van de stad Gent. Maar wij moeten eerlijk zijn: de kathedraal is van ons, wij betalen ze en wij moeten natuurlijk het symbool op de enige plaats in Oost-Vlaanderen, waar wij onze vlag kunnen planten, dan ook planten. We zullen dat ook doen, maar dat is naast de kwestie.

DEBATTEN

De monumentenverlichting wordt beschouwd – en nu ben ik concreet – als openbare verlichting. Het stadsbestuur is als openbaar bestuur het enige dat daarvoor verantwoordelijk is. Dat staat in de conventies, in de wet, in de overeenkomst met de elektriciteitsmaatschappij Eandis. En in tegenstelling tot het provinciebestuur kunnen zij alleen verlichtingsprojectoren en andere verlichtingstoestellen plaatsen op private eigendom zonder daarvoor erfdienstbaarheden te moeten verlenen.

Kort en goed, wij zullen naar aanleiding van uw vraag terug een brief schrijven aan de stad om het nodige te doen.

Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Colen,
Voldoet dat of wilt u nog een tweede woord? Ik weet dat u – ik wil u niet beledigen, uiteraard niet – de enige zijt in deze raad die in beide raden aanwezig bent als raadslid en dat u daar goed voor geplaatst zijt.

Ik geef u het woord.

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben een beetje verbaasd omdat wat ik hoor in de stad wel een beetje een ander verhaal is. Maar goed, ik zal de bereidheid van de provincie overbrengen.

Ik heb geen antwoord gekregen op het tweede deel van mijn vraag, met name of er systematisch aan rationeel energiegebruik gedaan wordt met betrekking tot de verlichting van provinciale gebouwen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er gebeuren in onze gebouwen energieaudits. We hebben ook de actie 'Ban de gloeilamp', waarbij alle gloeilampen vervangen worden door spaarlampen. Er zijn constant acties om zoveel mogelijk rationeel energiegebruik te stimuleren.

Er is ook nog het glazen- en dakplan dat wij aan het uitvoeren zijn. Daarbij worden al onze daken vervangen en overal waar er nog enkel glas is – en we hebben nog wel wat gebouwen, bijvoorbeeld scholen – wordt dit vervangen door dubbel glas.

Dus we zijn systematisch in alle gebouwen daarmee bezig.

Dank u.

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Misschien een troostende opmerking, Mijnheer de Gedeputeerde: als het nog een tijdje duurt voordat de stad en de provincie daarover hun violen kunnen samenstemmen, is het misschien een voordeel voor ons.

Lichttechnologie is iets dat nog in volle ontwikkeling is. De LED-verlichting staat nog maar in zijn kinderschoenen. Als we nu nog even wachten, gaan we de kathedraal misschien met de allermodernste lichtsnufjes kunnen verlichten.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan daar niet anders op antwoorden dan wat ik u gezegd heb de waarheid is. Wij hebben zelf een onderhoud gevraagd.
Dank u.

PUNT 47**INTERPELLATIE VAN GOEDELE DE COCK OVER DE REFLECTIERUIMTE IN VINKT ROND DE TRAGISCHE GEBEURTENISSEN VAN MEI 1940****Mevrouw De Cock**

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Een achttal jaar geleden kondigde de provincie Oost-Vlaanderen aan om in Vinkt bij Deinze een reflectieruimte te voorzien naar aanleiding van de tragische gebeurtenissen van mei 1940.

Dit project, Mijnheer de Gedeputeerde, zou worden uitgewerkt door het Erfgoed Expertisecentrum in Ename. Wij hebben deze middag een boekje gekregen van het Ename Expertisecentrum waarin al een beetje verwezen wordt naar Vinkt.

Normaal gezien was het de bedoeling om de reflectieruimten in 2005 open te stellen voor het publiek. Ook in de vorige legislatuur zijn daar al vragen over gesteld omdat men zei dat het dan zeker in 2007 zou open gaan. Nu zegt men dat het voorzien is voor 2010, dat is bijna 10 jaar na datum.

1940, de mensen die het meegemaakt hebben worden natuurlijk een dagje ouder en zo een reflectieruimte kan een rustpunt bieden voor die mensen.

Daarom mijn vraag: hoe zit het met dit dossier en wat is de stand van zaken?
Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik steun uiteraard de vraag van de collega.

Mijn moeder was een van de mensen die daar waren op dat moment. Ze wordt deze maand 85 jaar. Dus inderdaad, ik denk dat daar terecht aandacht aan besteed wordt. Bijkomend hieraan, denk ik, dat alles wat met de Tweede Wereldoorlog of de Eerste Wereldoorlog en zinloos geweld te maken heeft, een beetje stiefmoederlijk behandeld wordt.

Collega Verhoeve is intussen verdwenen, maar zij komt regelmatig tussen over het executieoord in Oostakker. Het executieoord in Rieme, een beetje een akelige plek, is intussen verdwenen als gevolg van het uitgraven van het Kluizendok. Men heeft symbolisch een beetje aarde van Rieme naar Oostakker gebracht, maar uiteindelijk genomen denk ik dat wij in zijn geheel te weinig aandacht besteden – zeker naar de jeugd toe – aan die bepaalde plaatsen.

Dus ik steun uiteraard ook de reflectieruimte in Vinkt. Maar ik denk dat wij ook aandacht moeten besteden aan onder andere Oostakker, als een soort waarschuwing tegen zinloos geweld.
Dank u.

De heer voorzitter

Ook in Gent, Mijnheer Franck. De Offerlaan - het woord zit erin - wordt gruwelijk niet onderhouden. Mijnheer Joris, hebt u daar ook een steunende tussenkomst over?

DEBATTEN

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij gaan dit steunen. Wij zijn voor de herdenking van het verleden.

Ik heb maar drie kleine opmerkingen.

Laat ons in godsnaam eens het verleden herdenken en de slachtoffers uit het verleden. En niet zoals men bij veel herdenkingen – van de Showa of de andere oorlogsgebeurtenissen – deze onmiddellijk misbruikt om daarmee een hedendaags politiek discours te zetten waarin duidelijk is dat wij nazi's zijn en jullie de slachtoffers. Dat is niet correct.

In mei 1940 is er in Vlaanderen ook iets gebeurd dat verschrikkelijk is in zijn absurditeit en men kan het aan moderne mensen bijna niet meer uitleggen dat dit inderdaad gebeurd is. Op last van de Belgische overheid zijn er toen niet alleen honderden Vlaams-nationalisten – zelfs diegenen die al sinds 1938 militante antinazi's waren, zoals Van Severen, maar ook vluchtelingen die voor Mussolini waren gevlucht uit Italië, militanten die uit Duitsland waren gevlucht voor de nazi's, Joden die uit Duitsland en Polen waren gevlucht voor de nazi's en die hier tijdelijk onderdak hebben gevonden – in een paar nachten tijd bij massale razzia's bijeen geharkt, in treinen en bussen gestopt en gedeporteerd naar interneringskampen in Frankrijk. Volkomen blindelings. Allemaal mensen die ineens verdachte buitenlanders waren. Degenen die daar verantwoordelijk voor waren hebben later grote carrières gemaakt in de Belgische politiek. Dat mocht ook eens herdacht worden, die Joodse en andere slachtoffers van de zogenaamde spooktreinen en soms spookbussen.

We hebben hier in Oost-Vlaanderen enkele beruchte locaties waar niet in mei 1940, maar in 1944 en 1945, mensonterende dingen zijn gebeurd, waarin vrouwen zijn verkracht, mensen zijn gemarteld, soms vermoord. Soms omdat ze gecollaboreerd hadden en misschien een straf verdienden, maar zeker niet zo een straf. Het verschrikkelijkste nog, omdat zij gewoon maar familie waren van iemand die gecollaboreerd had.

Daar mag ook eens – niet in de plaats van, maar bijkomend – een reflectieruimte of een gedenksteentje voor gemaakt worden, want dat is ook beschamend. Als men het verleden alleen maar gedenkt in de zin van 'kijk eens hoe gruwelijk de anderen waren' leert men niets.

Men kan uit de geschiedenis één ding leren: bij alle volkeren en bij alle mensen en in alle politieke systemen – ook in het democratische België – komt dikwijls in oorlogstijd het beest in de mens boven. Hoed u daarvoor. Niet alleen in de Duitse mens, ook in de Vlaamse Beweging, ook in de Belgische administratie.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, maar het nazi-rijk heeft zijn gelijke niet. Dat is wel raar. Daar moet u ook over nadenken. Zij hebben hun gelijke niet, zelfs Stalin heeft dat niet gedaan.

Maar daar ging het niet over, het ging over Vinkt. Anders moet u naar Abbeville gaan om zo een reflectieruimte te maken. Zij had het over Vinkt. Hij heeft het een beetje verbreed naar een paar andere executieoord, daarover gaat het.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Mevrouw De Cock, wat moet ik antwoorden op uw vraag? Ik kan niets antwoorden, maar als advocaat ga ik u antwoorden. Naast de kwestie, maar zo moet dat.

Het is de fysieke bouw van de ruimte van het OCMW, van het rusthuis, dus van de reflectieruimte die de zaak op vertraging heeft gebracht. De timing is niet gevolgd, Collega De Buck, een kwestie van financiën. Er zijn problemen met het afstoten van bedden. Het gevolg is dat de reflectieruimte die lijdensweg mee gevolgd heeft en niet is kunnen gecreëerd worden.

Een tweede punt: de bouwvergunning van 2006 is intussen vervallen. Er moet een nieuwe bouwvergunning aangevraagd worden. Dat is natuurlijk een probleem. Intussen zijn er nieuwe inzichten in infrastructuur in de mogelijke bouwconcepten.

Naar aanleiding van uw vraag heb ik dat nagekeken. Men is nu bezig met een hernieuwde aanbesteding van de bouwaanvraag en men zou in oktober kunnen starten. In 2011 zou de ruwbouw klaar zijn, zonder de binneninrichting. De voorbereiding van de binneninrichting is in de laatste fase. En voor dat uw vraag op de agenda kwam, had ik een gesprek met de heer Putman van het Enamecentrum, die dat nu op zich genomen heeft. Die man kan daar ook niet aan doen, maar daar zwijgen we nu over.

Ik zal zeggen dat het EEC na de besparingsronde een aantal projecten heeft moeten inkrimpen. Dat is niet zo eenvoudig gegaan en men heeft nu bevestigd dat het verslag rond Vinkt in feite klaar is.

Wat voorzien zij in dat nieuwe project?

Een reflectieruimte die bestaat uit een multimediaruimte met projecties. Enerzijds bestaande uit een opzoekruimte waar men via digitale weg documenten en gegevens over de slachtoffers van Vinkt kan consulteren, een soort databank. Anderzijds een aantal informatiepanelen aan de wanden van de ruimte die aangevuld zullen worden met een film die de interesse zal opwekken van alle bezoekers.

Aan de databank wordt momenteel gewerkt. De vzw 'Vinkt mei 1940 waartoe een mens in staat is' – en dan refereer ik ook naar de woorden van onze collega Marc Joris want die zijn inderdaad ook belangrijk – loopt voorlopig gesmeerd.

Ik had persoonlijk ook liever gehad, Mijnheer de Voorzitter, dat het project al lang klaar was. Het sleept inderdaad al bijna 10 jaar aan. Dat is niet de fout van de provincie. Het EEC was een verzelfstandigde organisatie. Maar in elk geval kan ik u zeggen dat dit project nu terug op de goede sporen staat om diverse redenen. De film schijnt klaar te zijn en in het jaarverslag is daar een uitvoerige bespreking over gegeven. Ik denk dat wij binnenkort, tijdens deze legislatuur althans, de opening van dat reflectiecentrum in Vinkt voor de slachtoffers van het lijden in alle oorlogen, zullen kunnen openen.

Dank u.

De heer voorzitter

We gaan over naar de twee veterinaire tussenkomsten van de heer Marc Joris.

Als mensen zich zouden afvragen waarom dit hier behandeld wordt, dit heeft te maken met de provincieraad en onze landbouwpolitiek en onze veestamboeksubsidies, daarom is dit van provinciaal belang.

Ik zie dat gedeputeerde Vercamer de ruimte verlaten heeft omdat hij voorzitter is van het Vinktcomité. Kan iemand de heer Vercamer gaan halen, hij heeft de ruimte verlaten omdat hij zich van dit punt wil distantieren.

Mijnheer Joris, ik heb u gezegd waarom mijnheer Vercamer zich verwijderd had. Mijnheer Vercamer is nu aanwezig.

PUNT 49

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE VACCINATIE TEGEN BLAUWTONGVIRUS

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De meeste mensen die zich met veeteelt of schapen bezighouden zullen zich nog de verschrikkelijke blauwtongvirusepidemie in Frankrijk van vorig jaar herinneren.

Bijna 24 000 gevallen van serotype 8, 3 600 gevallen van serotype 1, op een aantal boerderijen zelfs de twee samen.

Toen werd een vaccinatiecampagne opgestart, ook bij ons. Ze was voltooid op 30 april 2009. Dit bleek echter slechts een tijdelijke oplossing te zijn.

DEBATTEN

In Frankrijk zijn onlangs nieuwe gevallen vastgesteld en ons voedselagentschap raadt de schapen- en rundveehouders dan ook sterk aan om hun dieren zo snel mogelijk te laten vaccineren. Het vervelende is dat ze wettelijk gezien tot het einde van het jaar de tijd hadden, omdat men dacht dat die epidemie was uitgewoed, dat komt niet op een maand. Maar nu blijkt dat het terug begint en dat het eigenlijk sneller zou moeten gebeuren dan dat men oorspronkelijk gezegd had, eigenlijk liefst onmiddellijk. Zo een correctie van een bericht verspreidt zich altijd langzaam omdat veel mensen denken dat ze het al geregeld hebben.

Ik heb eens gekeken of de webstek van de provincie iets over blauwtongvirus vermeldt. De laatste vermelding was van 29 februari 2008. Over de nieuwe situatie staat daar niets.

Ik denk dat de mensen die beroepshalve met schapenkwekerij of met runderkwekerij bezig zijn langs de geëigende kanalen werden op de hoogte gebracht.

Er zijn ook een groot aantal mensen, zoals mijn grootouders vroeger, die één schaapje hadden, dat een karretje voorttrok voor de kleinkinderen. Sommige mensen hebben twee kleine schaapjes en zitten niet in dat circuit. Zij vallen buiten de normale informatiekkanalen.

Daarom zou ik voorstellen dat u op de openingspagina van de webstek bijvoorbeeld zet "Pas op, laat dringend uw dieren vaccineren, voor meer informatie, klik hier."

Dat zal meer helpen om de provincie sympathiek te maken dan alles rond dat nieuwe logo.

Het voedselagentschap verspreidt die mededeling langs de officiële kanalen. Ik vraag hier eigenlijk alleen maar dat we die mededelingen van het voedselagentschap langs ons – misschien wat onofficiële kanaal – een extra steuntje geven om de mensen te bereiken die buiten het gewone circuit vallen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord is kort.

Het blauwtongvirus valt onder de verantwoordelijkheid van het FAVV, het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen. Het FAVV roept alle schapen- en melkveehouders op om hun dieren zo snel mogelijk te vaccineren, omdat het virus nog steeds een bedreiging vormt.

Hier zit een grote specialist in deze raad, dat is Jean-Pierre Stockman, hij weet dat hij daarvoor bij het FAVV terecht kan, bij de beroepsorganisaties en bij de verenigingen van schapenhouders.

Wij hebben enige info op de webstek voorzien, omdat het om een verplichte vaccinatie gaat, Mijnheer de Voorzitter en dat is een rechtstreekse link met het FAVV.

De heer Stockman

Mijnheer de Voorzitter, ik wil even een opmerking maken in verband met wat de heer Joris zegt. Het serotype 1, Mijnheer Joris, bestaat niet in België. Het is ten zuiden van de Loire gesitueerd en trouwens er zijn nog andere serotypes die in Nederland voorgekomen zijn op het einde van het jaar 2008. Dit kwam omdat een bewuste Nederlander waarschijnlijk het warm water uitgevonden had en gevaccineerd heeft met levend vaccin.

Dus, wat België betreft wordt alles gevaccineerd met een dood vaccin. Het werkt zeer goed, zowel bij runderen als bij schapen. Het enige nadeel is – ik denk dat dit onze taak niet is binnen de provincie maar wel voor het voedselagentschap – dat runderen tweemaal moeten gevaccineerd worden. De moeilijkheid zit in het feit dat de meeste landbouwers de dieren zeer moeilijk kunnen nemen in de weide. Vandaar ook die periode, 31 december, omdat ze dan allemaal opgesteld staan.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, bedankt dat jullie in zo'n grote getale bent blijven luisteren. In 's Gravenwezel, in Antwerpen, een 'buurprovincie', werd een manege tijdelijk gesloten nadat er het paardenvirus rhinopneumonie was uitgebroken. Vijftien paarden raakten besmet. Drie moesten afgemaakt worden. Hun zenuwstelsel werd aangetast en ze raakten verlamd. De stal zal dan ook enkele weken gesloten blijven. De paarden kunnen het virus oplopen via mensen die contact hebben gehad met andere besmette paarden, maar meestal gebeurt de besmetting van paard tot paard. Rechtstreeks contact is daarvoor niet noodzakelijk.

Er bestaan drie varianten van het virus: een verkoudheids- en een abortusvariant, jammer voor de kwekers maar eigenlijk niet dodelijk voor het paard dat getroffen wordt en een neurologische variant die tot verlamingsverschijnselen leidt.

In 's Gravenwezel ging het om deze laatste variant, die ook de gevaarlijkste is. Juist tegen deze variant is inenting het minst effectief. Er bestaat geen specifieke behandeling, men kan alleen wachten en hopen dat het paard zelf de ziekte overwint.

De Koninklijke Belgische Ruitersport Federatie vraagt aan eigenaars van paarden die deelnamen aan de provinciale VOR-wedstrijd van mei 2009 om goed na te gaan of hun paarden eventueel ziektesymptomen vertonen.

In ons mobiele tijdperk is de afstand tussen 's Gravenwezel en onze provincie Oost-Vlaanderen slechts een spreekwoordelijke boogscheut. De mogelijkheid van besmetting is veel groter. Het virus lijkt trouwens op zeer vele plaatsen latent aanwezig te zijn, zonder dat het tot een uitbraak van de ziekte leidt. Men weet niet precies door welke factoren het geactiveerd wordt. Dat maakt het inperken van besmettingen extra moeilijk.

- Zijn er de voorbije maanden gevallen van neurologische rhinopneumonie vastgesteld in onze provincie? Moesten daarbij paarden afgemaakt worden?
- Heeft de provincie via haar webstek of via enig ander kanaal gewaarschuwd tegen eventuele besmettingen met rhinopneumonie?
- Voor varkenspest of blauwtongziekte zijn er noodmaatregelen voorzien, zoals schutkringen en vaccinaties.
- Is er een plan, is er ook zo iets analoog, om het paardenvirus binnen de perken te houden? Zo ja, dragen wij daar iets in bij?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, Rhinopneumonie bij paarden behoort tot de bevoegdheid van het FAVV, het Federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen.

Het virus is in België, in tegenstelling tot onder andere blauwtong, een niet aangifteplichtige ziekte. Of er gevallen zijn in Oost-Vlaanderen is bijgevolg niet bekend. Het FAVV roept evenwel op de gevallen te melden.

Zelfs noodmaatregelen zoals schutkringen, vaccinaties – vrijwillig of verplicht – of een passende communicatie naar voornamelijk paardenhouders, vallen volledig binnen de bevoegdheid van het FAVV. Hier werd geen melding van gemaakt op de provinciale webstek omdat het paardenvirus in tegenstelling tot het blauwtongvirus, niet aangifteplichtig is enerzijds, anderzijds kunnen we ook niet alles op onze webstek plaatsen.

De webstek van de provincie Oost-Vlaanderen is niet Wikipedia en is evenmin een onderdeel van de Faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Gent, de enige faculteit diergeneeskunde in Vlaanderen.

DEBATTEN

De heer Joris

Dat is waar, natuurlijk is dat de verantwoordelijkheid van het FAVV. Het is uw schuld niet, dat zegt ook niemand. Het is niet aangifteplichtig, maar u gaat er wel aan dood. Ik vind dit een beetje een bureaucratische mentaliteit. U zou ook kunnen zeggen "we moeten dat niet doen, maar we doen dat voor de brave mens die 2 of 3 paarden heeft, om die ook eventjes te waarschuwen". We versterken een boodschap die de federale overheid verspreidt. We doen dat uit vrije wil, uit gezond verstand, ook al moeten we dat administratief, bureaucratisch, juridisch gezien niet doen. Maar die stap van de bureaucratie naar gezond verstand is dikwijls zeer moeilijk te zetten.

De heer voorzitter

Dank u.

Ik acht het debat ten einde. Ik dank u allen zeer.

De provincieraad komt terug samen op woensdag 8 juli 2009 om 14 uur.

Tot dan.

Vergeet niet, het bezoek van de raad aan Lochristi op 3 juli 2009.

EINDE VAN DE ZITTING